

REPORTULA

Informatiu Cultural de Marratxi

Núm 112, gener 1992

Durant el mes passat...

G.A.V.I.M.

-El passat diumenge 24 de Novembre del 1991, morí a Londres Freddie Mercury, el més gran rocker dels darrers vint anys. Si exceptuam TV3 que ho donà com a primera notícia als seus informatius i en va fer grans reportatges, la resta dels mitjans televisius i radiofònics només en feren petit esment. No així els diaris, que s'extingueren una mica més. En Freddie es mereixia molt, molt més. En Freddie era únic. Era el rei, era la reina. Era el més gran de tots. Ara ja ha pres els àngels cantors a Bach i Wagner quan tot just s'acabaven de posar d'acord en el repariment. Tots volen cantar rock amb en Freddie. Però en Freddie és molt generós...

La mort d'en Freddie Mercury és el fet del mes passat. Fet tan summament trist que fa que, durant el mes passat, l'única notícia digna d'aquesta secció sigui la seva mort.

Al cel sia.

La Policia Local informa...

DIA 3.- Un incident entre veïnats va acabar amb la presència de la P.L.

DIA 4.- Jordi C.G. de 44 anys va morir quan va caure al Torrent Gros. La G.C. i la P.L. s'encarregaren de les diligències.

DIA 6.- A un parcel·la de Son Ametller desaparegueren diverses coses.

DIA 7.- A La Cabaneta colisionaren els turismes PM-5439-V i el PM-8127-Af, no hi va haver ferits i la P.L. es va encarregar de tot.

DIA 8.- Sembla que uns descontrolats que ja estan identificats es dedicaren a rompre vidres de l'escola. Devers les quatre colisionaren els vehicles PM-7607-AN i el PM-3956-AI.

DIA 9.- A les 7:45 el ciclomotor pilotat per Josep Ma. G.M. va sortir de la carretera i va pegar a una paret. Fou traslladat a un centre mèdic per una ambulància. La P.L. es va fer càrrec de les diligències.

DIA 10.- A les 10:30 del dematí es va produir una falsa alarma de robatori a un banc. A les 16:20 un turisme va colisionar contra una tanca metàl·lica abandonant el lloc. A les 17:35 a l'Avda A. Maura encreuament amb Santa Teresa colisionaren dos turismes, no hi va haver ferits. A les 18:55 a la PMV-3014 colisionaren els turismes PM-9281-BJ i el PM-2751-J no hi va haver ferits la P.L. es va fer càrrec de les diligències.

DIA 11.- A les 4 h a Sa Comuna el turisme Pm-2700-Y va pegar a la paret a conseqüència d'una patinada, el conductor va ser evacuat amb una ambulància.

DIA 16.- A un domicili de Pòrtol va ser denunciat el robatori de roba d'esport.

DIA 19.- A les 18:30 es declarà un petit incendi a una zona verda del Pont d'Inca Nou que va ser apagat pels Bombers del CIM. A les 18:50 al C/Oleza colisionaren els vehicles PM-6526-AX i el PM-5283-BK, la P.L. s'encarregar de les diligències.

DIA 20.- El fort vent va fer que caiguessin arbres i faroles i que qualche sector quedàs sense enllumenat. Hi varen intervenir els bombers i la P.L., no hi va haver ferits.

Que consti en acta...

L'èxit assolit per l'especial de **Pòrtola** dedicat als seu desè aniversari.

Que cap ni una de les entitats bancàries marratxineres va participar en l'especial dels deu anys. Això es diu fer país!

El bon encert que suposà la recuperació de la comèdia dels Reis pel Taller de Teatre de sa Cabaneta.

Que els adosats de Pòrtol, que ara es comencen a construir, ja estaven aprovats per l'anterior consistori. Es una de les moltes coses que ens vénen d'enrere.

La gran quantitat de robatoris que hi ha hagut darrerament per tot el terme.

Que la cova de son Caulelles, darrerament, està neta com una patena. Que durí!

Que a sa Cabaneta si volen telefonar han d'anar a un cafè o a cas veïnat.

Que al Pla de na Tesa si han d'anar al banc també han d'anar al del veïnat perquè allà no n'hi ha cap.

Que **Pòrtola** és massa fluixa amb les qüestions d'urbanisme.

Que els cartells electorals encara hi són. Per ventura els guarden esperant les properes eleccions.

ALS COL·LABORADORS:

**FEIS-NOS ARRIBAR
EL MATERIAL DE FEBRER
ABANS DEL 24 DE GENER.**

Els articles publicats expressen, únicament, l'opinió de llurs autors, els quals es fan responsables del contingut.

La Redacció no s'identifica, necessàriament, amb el contingut dels escrits publicats.

DIA 21.- Al Col·legi Blanquerna varen entrar a robar.

DIA 22.- Un contenedor de fens es va cremar.

DIA 24.- A les 11:20 gràcies a la col·laboració ciutadana per la P.L. i la G.C. varen ser detingudes tres persones al Pla de Na Tesa. A les 20:30 al revolt del Pla de na Tesa un Renault 11 va sortir de la carretera.

DIA 28.- Per la P.L. varen ser identificades quatre persones que es dedicaven a tirar petards així com altres que ja han estat reconeguts.

DIA 29.- Al C/ Can Domingo es varen col·locar uns badens amb el perill que això du pel trànsit, aquest és un delictes que està castigat amb la presó, així mateix pareix que els mateixos incontrolats varen tirar oli a les voltes de Son Caulelles, la P.L. i la G.C. han començat les investigacions per agafar els culpables i ja es tenen dades suficients com per dur a la seva detenció.

Denúncies, 71; Atestats, 4; Detinguts, 4; Vehicles Retirats, 5; Alcoholèmies, 6; Informes, 61

Avui

és

notícia...

La dimissió de Pere "Calet", la segona dedicació exclusiva a l'Ajuntament, l'apotecaria de Pòrtol, el projecte d'aeroport a son Bonet, la fumigació amb productes pressumptament tòxics, la plaça de sa Cabaneta...

Tot és notícia. I molts de problemes. En trobareu noves a les planes interiors.

Volem, però, començar l'any amb qualque cosa positiva, com és la recuperació de la *Comèdia dels Reis* per part del **Taller de Teatre de sa Cabaneta**. Enhorabona i que aquest nou camí encetat no s'aturi aquí.

EDITORIAL

LA PREMSA DINS LA DEMOCRACIA

El paper dels mitjans de comunicació dins la democràcia es fonamental i això és una cosa més que sabuda, però que encara han d'entendre i acceptar alguns sectors de la classe política.

Premsa, ràdio i televisió estan, entre d'altres coses, per donar a conèixer les actuacions dels polítics i denunciar les possibles irregularitats.

Hem de tenir ben present que els polítics són els representants del poble i que els ha triat el poble mateix i els mitjans de comunicació és quasi l'única opció que té el poble sobirà de controlar i saber les actuacions, encertades o no, dels seus votats.

Els polítics han de saber estar al seu lloc i saber acceptar les crítiques o denúncies de les seves actuacions, cosa no sempre fàcil i que encara no està plenament assimilada. Els elements immadurs i prepotents de la nostra classe política veuen la premsa com un objecte que han de controlar i que només ha de dir el que ells volen, com passa en temps de dictadures.

La premsa s'ha de fer ressò de les denúncies que li fan els ciutadans referides a actuacions dels polítics, i el polític ha de tenir ben present que està enmig perquè ell així ho vol. Es ben lliure de deixar-ho córrer i tornar-se'n a ca seva o de pensar-s'ho millor a l'hora de tornar entrar a les llistes. Mentrestant no són intocables. Almenys avui per avui, en democràcia.

LA REDACCIÓ

FESTES LOCALS PER A L'ANY 92

L'Ajuntament ja ha triat les dues festes locals per a l'any 92, els dos dies de festa seran dia 20 d'abril, Segona Festa de Pasqua i dia 30 de Juny Sant Marçal.

ADJUDICADES
LES OBRES D'AMPLIACIÓ DEL CEMENTIRI MUNICIPAL

Les obres de la segona ampliació del cementiri municipal, han estat adjudicades al constructor Sebastià Pastor Perello, per un import de seixanta milions de Ptes.

VA DIMITIR EL CAP DE L'OPOSICIO

Pere Joan Amengual i Bestard, cap de llista per la coalició PP-UM de les passades eleccions municipals i actualment cap de l'oposició, va presentar dins el passat mes de desembre la seva dimissió com a regidor de l'Ajuntament de Marratxí, a pàgines interiors hi trobareu un escrit seu amb els motius de la seva dimissió, així com una entrevista mantinguda amb ell.

MARRATXI A BALEART

Dins la passada Balear, Marratxí hi va ser present amb un stand de l'Ajuntament i amb altres d'artesans del terme, els ollers de Pòrtol, el mestre rellotger des Figueral,

i també tapissos de na Maria Horrach, que podem veure a la foto.

HIVERN CULTURAL 91-92

La programació de l'Hivern Cultural 91-92 per a aquest mes de Gener és la següent:

ES PONT D'INCA.- Dia 26 a les 20 hores i a l'Església d'Es Pont d'Inca, actuació de la Banda de Música de Marratxí.

Dia 4 de Febrer a les 20 hores Concert

de les Joves Promeses del Terme al Convent de Ses Agustines

ES FIGUERAL.- Dia 18 a les 20 hores i a l'Església d'Es Figueral Concert de la Banda de Música de Marratxí.

AL CENTRE CULTURAL S'ESCORXADOR.- Dia 25 a les 10,30 final del Concurs "Coneix Marratxí amb el Joc de la Serp".

REPRESENTACIO DELS REIS

Pel Taller Teatre de Sa Cabaneta es va representar l'obra dels Reis. La representació es feu a l'església parroquial de Pòrtol el dia 4 d'aquest mes de Gener i a l'església parroquial de Sant Marçal el dia 6.

EL FORT VENT CAUSA DANYS A DISTINTS INDRETS DEL TERME

El fort vent que afectà tota Mallorca, també va causar danys a distints indrets del terme, a Es Pont d'Inca, va tomar el rétol del Restaurant de Son Bonet i una porta d'accés a l'aeròdrom; a Sa Cabaneta devora Sant Marçal una branca de píf va caure damunt un cotxe que estava fent l'STOP, a la mateixa església hi va haver problemes amb les teules, darrerament renovades; i a Pòrtol va tomar un tros de paret de davant

la urbanització de Son Caulelles, entre altres danys.

Pòrtol

CONFIRMACIO A LA VILA

El passat dia 22 a l'església parroquial

de Nostra Sra. del Carme, es varen confirmar 58 joves portolans L'acte, que va començar a les vuit del vespre, fou presidit pel vicari episcopal. Després de la Missa hi va haver un petit refresc a la plaça.

JOSEP GARAU A LA VILA

El Rv. Josep Garau, ha tornar passat aquest dies de festa entre nosaltres, que a bon segur li hauran servit de descans de la seva brillant tasca que fa envers el Perú, Benvingut.

CONFERENCIA DEL G.O.B.

Dins els actes de l'hivern cultural el proper dia 4 al col·legi Costa i Llobera a les nou del matí es celebrarà una conferència a càrrec del G.O.B. sobre el tema Cabrera Parc Nacional.

Sa Cabaneta

DENUNCIES D'UN VEÏNAT CONTRA UNES OBRES

Dins la urbanització de Son Caulelles, una constructora de Ciutat hi fa uns xalets adosats. Un dels veïnats de les obres les ha denunciades a l'Ajuntament per unes presumpptes irregularitats en la construcció dels pous negres i en la situació de les finestres. L'Ajuntament ha aturat les obres mentres no es resolguin aquestes presumpptes irregularitats.

Es Pont d'Inca

UN PRODUCTE TOXIC?

El producte que durant algun temps ha estat usat per a la fumigació des d'una avioneta, pot ésser un producte tòxic per a la salut, ja que segons l'etiqueta diu ben clar que no se sap les repercussions que pugui tenir sobre la salut de la gent, ja que no s'ha fet un estudi sobre el mateix tal i com informa l'etiqueta.

Posats en contacte amb el regidor del medi ambient de l'Ajuntament encara no ens han contestat de averiguacions que havia de fer sobre aquest producte.

Sa Cabana

S'ARREGLEN ELS PROBLEMES

La problemàtica que patien els propietaris de les finques del carrer de sa Cabana afectades per la suspensió de pagaments de l'empresa ORCOS sembla que va per

bon camí. Segons ens informà Antoni Amengual, un dels veïnats afectats, la constructora s'ha fet càrrec del tema i, de moment, està en vies de solució.

Es Pla de na Tesa

APARCAMENT EN DIES ALTERNES
AL CARRER DE SANT BARTOMEU

L'Ajuntament ha aprovat la

senyalització de prohibició d'aparcament de vehicles de l'1 al 15 i del 16 al 30, al carrer de Sant Bartomeu, per tal de millorar i facilitar la circulació i l'aparcament.

Es Figueral

ORDENACIO DE LA CIRCULACIO
AL POLIGON INDUSTRIAL

Per part de la Policia Municipal s'està fent un estudi sobre la circulació del polígon industrial per tal d'ordenar-la i millorar el trànsit rodat.

ACCES AL CENTRE SANITARI

Per tal de facilitar l'accés al centre sanitari i evitar accidents, els serveis tècnics municipals, estan fent un estudi sobre la possible construcció d'una rotonda d'accés al Centre Sanitari

Des Pla

El cap de setmana abans de Nadal, el club de bàsquet d'Es Pla va celebrar les festes fent un acte més de la commemoració del seu 10è aniversari. Com que per les festes patronals varen tenir tant d'èxit, han tornat repetir amb una exposició de models. Varen mostrar tot tipus de vestits i roba de diferents comerços de Marratxí i de Palma.

Els mateixos jugadors i amics eren els protagonistes: ells mostraren la roba acompanyats de música i ballant segons una coreografia també seva.

Aquest acte es va fer a la Salle d'Es Pont d'Inca durant dos dies. A més de celebració la intenció també era recaptar doblers per fer un viatge.

La gent col·laborà encantada i es mostrà satisfeta per la gràcia i l'empenta amb què aquest grup commemora el seu desè aniversari.

J.M.M.

De Pòrtol

L'APOTECARIA DE PORTOL DENEGADA PEL TRIBUNAL SUPREM DE MADRID

El Tribunal Suprem de Madrid ha dictat sentència i denegat la petició de Gerard Pérez Esteban per a la instal·lació d'una apotecaria a Pòrtol. La sentència per a la denegació es basa en què a Pòrtol no hi ha censats 2.001 habitants, i no té en compte un informe de la Policia Municipal on diu que a més dels censats hi ha 328 persones fora censar, amb el qual es superen els 2.000 habitants que demana la Llei.

UN LLARG CONFLICTE QUE ENCARA NO S'HA ACABAT

La petició per a l'apertura d'una apotecaria a Pòrtol es va fer el 27 de Març de 1.985 per part de Gerard Pérez Esteban, la qual li fou denegada pel Col·legi d'apotecaris de Balears. El Sr. Pérez va recórrer aquesta decisió davant el Consell General de Col·legis Oficials d'Apotecaris d'Espanya, i també li fou denegada.

LA SOL·LICITUD A TRAVÉS DE LA JUSTÍCIA ORDINÀRIA

Davant aquestes dues negatives el Sr. Gerard Perez va presentar Contenciós Administratiu davant el Tribunal Superior de Justícia de les Balears, per tal que fos autoritzada l'apertura de l'apotecaria a Pòrtol. En contra d'aquesta sol·licitud actuaren el col·legi d'apotecaris i els quatre apotecaris del terme que s'oposaven a l'apertura de l'apotecaria per no tenir Pòrtol els dos mil habitants.

SENTENCIA FAVORABLE

El Tribunal Superior de Justícia de les Balears va dictar sentència favorable a Gerard Pérez Esteban en el sentit d'autoritzar-lo a l'apertura de l'apotecaria a Pòrtol, això era el 14 de Desembre de 1.989; havien passat quatre anys des de la sol·licitud fins a l'autorització per part de la Justícia de les Balears.

ES POSA RECURS AL TRIBUNAL SUPREM DE MADRID

El 18 de Desembre de 1.989 el Consell General de Col·legis Oficial d'Apotecaris d'Espanya, així com també els quatre apotecaris del Terme, Maria Antònia Oliver Ferrer, Margalida Salvà Tomàs, Antònia Picornell Salvà i Ricardo Roselló Salvà, varen presentar un recurs davant el Tribunal Suprem de Madrid, en contra de la concessió de l'apotecaria a Pòrtol, el recurs fou vist i es dictà sentència en contra de la concessió de l'apotecaria a Pòrtol perquè no té els dos mil habitants. Així Pòrtol quedava sense l'apotecaria, després de sis anys d'haver-la sol·licitada per primer cop.

REACCIONS DE L'ASSOCIACIÓ DE VEINATS

La reacció de l'associació de veïnats de Pòrtol no es va fer esperar i a través de la premsa de Ciutat va donar a conèixer la seva disconformitat i el que consideren un agravi comparatiu amb altres nuclis de població del terme. Es va fer una reunió informa-

tiva amb el Sr. Gerard Pérez Esteban que va explicar les passes seguides fins aleshores, també s'ha penjat una pancarta a l'entrada del poble exigint l'apotecaria i al mateix temps s'han col·locat cartells informant els veïnats i demanant l'empadronament dels qui viuen a Pòrtol i no estan empadronats.

EL TEMA CONTINUA ALS JUTJATS I HI INTERVE L'AJUNTAMENT

El sol·licitant de l'apotecaria Gerard Pérez Esteban ha presentat al Tribunal Suprem un recurs de revisió de la sentència.

Assabentat l'Ajuntament de Marratxí de la sol·licitud que ha fet el Sr. Perez, ha tramès al Tribunal Suprem unes al·legacions a favor de la concessió de l'apotecaria a Pòrtol. Les al·legacions són:

*Dificultats dels veïnats quan l'apotecaria de Sa Cabaneta està tancada i han d'anar a la més propera que està al Pont d'Inca.

*Dificultat que tenen els veïnats que han de recórrer entre dos i tres Km. i no tenen vehicle propi, sobre tot la gent de la tercera edat que representa el 23% de la població de Pòrtol

*Agravi comparatiu amb Es Pla de Na Tesa que no té el 2000 habitants i gaudeix d'aquest servei

*També les al·legacions presentades per l'Ajuntament diuen que segons els habitants de Marratxí es podrien autoritzar fins a sis apotecaries, i només n'hi ha quatre, dues a Es Pont d'Inca, una a Sa Cabaneta i l'altra al Pla de na Tesa.

*Acaba l'escrit de l'Ajuntament lamentant que a Marratxí, que té quatre nuclis urbans Pòrtol, Es Pont d'Inca, Es Pla de na Tesa i Sa Cabaneta, cada un d'ells té dispensari mèdic, mentres que només és Pòrtol que té dispensari i no gaudeix d'apotecaria, per tots aquests motius demana que a la revisió de la sentència es tinguin en compte aquestes al·legacions i s'autoritzi l'apertura d'una apotecaria a Pòrtol.

MB

ABOCADOR INCONTROLAT ALS CLOTS DE TERRA?

Dies passats hi va haver queixes de veïnats sobre presumptes irregularitats relacionades amb fems i deixalles que es tiraven als clots de terra propers a la teulera de Can Vich, de Pòrtol.

Posats en contacte amb el primer tinent de batlle, Martí Serra, ens informà que l'Ajuntament hi du les escombraries i la pols que recolleix la màquina que fa nets els carrers i les voravies. Manifestà que per part de l'Ajuntament no s'hi aboquen fems orgànics que seria el que podria produir problemes de rates i altres molèsties.

Martí Serra acabà indicant que si els problemes continuen acabarien per posar "barques" (contenidors d'obres) a diferents punts del terme i el que se paga per poder utilitzar els clots de la terra com a abocador s'invertiria en aquestes empreses de barques que del lloc on estan dipositades les se'n duen a tirar a abocadors controlats.

R.-

Des Pont d'Inca

SON BONET, PERILL D'AVIONS?

Tornam a tenir en marxa la qüestió de Son Bonet. Els veïnats del Pont d'Inca han manifestat la seva preocupació pel fet d'estar totalment desinformats per part de l'administració estatal en referència a la remodelació del camp d'aviació marratxiner.

Com ja vàrem informar en el seu dia, s'havien de reunir el batle, Miquel Bestard, diversos representants de les A.A.VV. marratxineres i el director de l'aeroport, Pedro Meaurio. Aquesta reunió va tenir lloc el passat octubre. Hi va intervenir el director adjunt, Marcial Sedano, el qual digué als veïnats que no podien mostrar el projecte perquè a Madrid encara no el coneixien i que convocarien una altra reunió per aclarir-los els dubtes que poguessin tenir.

Aquesta reunió promesa el passat encara és l'hora que s'hagi realitzat i, mentre, els veïnats veuen amb preocupació com a Son Bonet s'estan prenent unes mesures i realitzant unes obres que no semblen, en absolut, dirigides únicament al vol d'avionetes.

Els problemes derivats de la proximitat d'un aeroport amb continu moviment d'avions grossos són molts i greus: renou, perill d'accidents, gran pol·lució, vols nocturns, vols rasants, interferències als aparells de ràdio i de TV. En conseqüència, tot això provoca una devaluació dels terrenys, una devaluació de la qualitat de vida i, finalment, una degradació dels barris afectats.

En concret els veïnats afectats demanen:

- Tenir accés al projecte de renovació o ampliació de Son Bonet.
- Saber si Madrid ha aprovat o no el projecte
- Saber quina previsió de vols hi ha
- Saber quin tipus d'avions hi podran dur
- Saber si es contempla també la instal·lació d'un heliport
- Saber si dins el projecte hi ha un estudi d'impacte ambiental.
- Saber si hom pensa fer-hi manteniment d'avions; no d'avionetes.
- Saber si hom pensa fer el balisament de la pista per il·luminar-la de vespre.
- Verificar que si al projecte hi ha una pista de rodament és perquè fan comptes que hi hagi molts de vols, i d'avions grossos.

De sa Cabaneta

EL CONSELL INSULAR S'OPOSA A LA REFORMA DE LA PLAÇA

Segons el batle Miquel Bestard les obres de sa Cabaneta estan aturades degut a un decret de presidència del Consell Insular.

El batle ens informa que, quan va rebre la suspensió d'obres es posà en contacte personalment amb el president del CIM, Joan Verger el qual li assegurà que li donaria una solució.

Des d'aquell moment passaren dos mesos i, per segona vegada, abans de les festes de Nadal, es tornà posar en contacte, aquesta vegada telefònic, amb el sr. Verger. Li va dir que s'havia de donar una solució a aquesta qüestió, però que depenia de la Comissió d'urbanisme del CIM, presidida pel marratxiner Guillem Vidal. Suposà que després de festes donarien la solució.

Segons informa el batle Bestard l'equip de govern de l'Ajuntament de Marratxí té la intenció, si durant el mes de gener no hi ha hagut solució per part del CIM, d'arreglar la plaça de sa Cabaneta segons el projecte que tenen. Si han esperat tot aquest temps sense prendre aquesta determinació ha estat per fer les esmentades gestions amb el president del CIM i procurar arreglar la situació ja que consideren que es tracta d'un organisme superior i tenien l'obligació d'arribar a un acord, entre altres coses per no perdre la subvenció que, si la comissió d'urbanisme del CIM depenent de Guillem Vidal denega, haurà de pagar el poble de Marratxí. Miquel Bestard encara confia que la cosa arribi a un punt d'enteniment amb el Consell Insular.

-Saber fins a quin punt estan disposats a tirar el projecte envant, fins al punt de perjudicar els veïnats propers amb noves expropiacions.

Consultat el batle de Marratxí, Miquel Bestard, ens ha verificat que els havien de mostrar el projecte abans de començar les obres, aquestes obres han començat i no els han avisat per res.

El problema pot ser greu i no és estrany que l'A.V. des Pont d'Inca expressi la preocupació dels veïnats. El veritable fons de la qüestió rau en la possibilitat que, qualsevol dia, els veïnats des Pont d'Inca, es Pont d'Inca nou, es Pla de na Tesa, Cas Capità i, de passada, els de Pòrtol i de sa Cabaneta es trobaran amb un aeroport alternatiu amb constant moviment d'avions grossos per damunt els seus caps. En aquest aspecte és un problema que afecta tot Marratxí. I haurà estat, per imperatiu legal, per conveniència de Madrid.

BIELMASSOTIMUNTANER

SOCI DE L'AEROCLUB AFECTAT

Just a darrera hora, Antoni Canyelles, portolà propietari del bar Es Siurell de sa Cabaneta, ens comunica que, com a soci de Son Bonet, s'ha vist privat de poder entrar a l'Aeroclub si no és amb l'escorta dels guàrdies de seguretat. Aquesta mesura li ha estat aplicada sense cap tipus d'explicació, dient només que segueixen ordres de la direcció de l'aeroport. L'afectat suposa que es tracta d'una mesura de prepotència arbitrària aplicada pel senyor Marcial Sedano amb el qual havia tengut diversos enfrontaments verbals. Antoni Canyelles ha intentat parlar diverses vegades amb la direcció de l'aeroport i sempre li han tancat les portes donant qualsevol excusa.

..... LA COMEDIA DELS REIS

El Taller de Teatre de sa Cabaneta, al complet

El rei Herodes s'enrabia; Marçal Palou

Uns reis ben plantosos

Un veterà del teatre, Francesc Tomàs

Angelets...

El dimoni ja no ja por, Xisca i Tita

FESTES PASSEDES, COQUES MENJADES...

Per tot arreu de la nostra illa les festes de Nadal tenen una tradició molt forta, són una fita que delimita el transcórrer del temps, així pensem quantes vegades hem sentit a dir -ho farem passat festes, - esperem que ho pugui tenir davant festes..., o altres expressions que remarquin aquest caràcter de delimitació temporal; de la mateixa manera freqüent resulta el passar comptes quan s'atraca cap d'any, i així ho feu el nostre rector de Sant Marçal quan el primer dia del 92 explicà el balanç del moviment parroquial.

Normalment solem tenir per mesura del funcionament d'una parròquia les noces, primeres comunions, funerals i al.lots batiats durant l'any, efectivament, en el nostre temps, el que vertaderament pareix importar són les quantitats i els nombres per poder parlar llavors de que estam a un món materialista, quan crec que l'objectiu d'una parròquia no deu ésser en arribar cap d'any poder dir que allà si han casat tants de matrimonis, s'hi haguin batiat més o manco al.lots, o que s'haguin dit tants de funerals com persones haguin mort al poble durant l'any, pensem que desde que el món és món, als homes els agraden les dones, a les dones els homes, que mentres això passi neixeran al.lots, i que per ara encara la gent continua morint. Volem dir amb això que per entendre el moviment parroquial, no ens hem d'aturar en aquestes xifres, que darrera elles hi ha tota una tasca difícil de posar damunt un paper, i que si bé esta molt lligada a les activitats i celebracions sacramentals, van molt més enllà. A la parròquia de Sant Marçal durant aquest any passat no han perdut el temps de bades, han baratat les teulades, s'ha potenciat el consell parroquial, al grup d'espai es celebrà el cinqué aniversari... una activitat que no s'ha acabat aquest any i que podem dir tendrà continuïtat. Per aquest motiu quan ara llegirem aquestes dades, hem de saber interpretar tot el que duen darrera:

Entre Es Figueral i Sa Cabaneta, hi ha hagut 18 defuncions.

Les primeres comunions del poble han estat 32, i un parell més de fora poble que han decidit celebrar-la a Sant Marçal per distints motius.

Els batiats d'entre Sa Cabaneta i Es Figueral han estat 27, i els matrimonis "locals" que s'han casat a Sant Marçal 20.

De sa Cabaneta

Esperança Font, de can Frontera, sibilla de sant Marçal. Foto Pep Prats

El betlem gros de sant Marçal

BIBLIOTECA PUBLICA ESCOLA "BLANQUERNA"

HORARI D'HIVERN

Dilluns, dimecres i dijous, de 16 a 19 h.

Dissabtes, de 11 a 13 h.

Servei de préstec de llibres.

LA CONSELLERIA DE CULTURA, EDUCACIÓ I ESPORTS FELICITA LA REVISTA PÒRTULA AMB MOTIU DEL SEU X ANIVERSARI

CULTURA

EXPOSICIONS

- Fins al 16 de febrer exposició RITCH MILLER, a sa Llonja.
- Exposició itinerant LA MUSICA EN TEMPS DEL TIRANT.
- Fins el 7 de gener, a la sala d'exposicions de l'Ajuntament de Llucmajor.
- Del 8 al 22 de gener, a campos (es convent).

MUSICA

- 16 de gener, a les 20'30 hores, concert a càrrec de l'Orquestra Simfònica de les Balears "Ciutat de Palma", a l'Auditori de Palma. Director: Luis Remartínez. Obres de Brahms i Bruckner.
- 30 de gener, a les 20'30 hores, concert a càrrec de l'Orquestra Simfònica de les Balears "Ciutat de Palma", a l'Auditori de Palma. Director: Anthony Moss. Obres de Weber i Alís.

TERCERA EDAT

Aula de la Tercera Edat de Palma:

- Els dilluns, Seminari Mallorca i el món, a càrrec del Sr. Sebastià Serra i Busquets.
- 10 de gener, a les 17 hores, homenatge al mestre Vladimir Horowitz.
- 16 de gener, a les 17 hores, conferència Mallorca i els mallorquins, a càrrec de l'Honorable Conseller Adjunt a la Presidència, Sr. Francesc Gilet i Gnat.

Aula de la Tercera Edat d'Inca:

- 5 de gener, a les 19'30 hores, arribada dels Reis Màgics, que seran esperats a la porta del Centre Sociocultural.
- 7 de gener, a les 19'30 hores, Recital poètic 92, a càrrec dels Srs. Esteban Pisó i Josep Maria Forteza.
- 14 de gener, a les 19'30 hores, conferència Dolor d'ossos i artriosi, a càrrec del metge Sr. Antoni Mesquida.
- 16 de gener, a les 19'30 hores, actuació de l'estudiantina CUNNIUM.
- 21 de gener, a les 19'30 hores, conferència Pelegrinant amb la Mare de Déu de Lluç, a càrrec del Pare Sr. Bartomeu Penicàs.
- 23 de gener, a les 19'30 hores, conferència Una catquesi per a la tercera edat?, a càrrec del Sr. Llorenç Riera, ecònom de la Parròquia de Crist Rei d'Inca.
- 28 de gener, a les 19'30 hores, conferència Segon centenari de Santa Catalina Thomàs, a càrrec del Sr. Antoni Canó Oleo.
- 30 de gener, a les 19'30 hores, actuació folklòrica del grup Es Jorc de Sencelles.

Aula de la Tercera Edat de Manacor:

- 14 de gener, a les 20 hores, Aula de Cultura Popular, conferència a càrrec del Sr. Daniel Cassany, professor de la Universitat de Barcelona.
- 15 de gener, aula de dibuix i pintura.
- 21 de gener, a les 20 hores, Aula de Cultura Popular, projecció d'un audiovisual sobre la figura de Mossén Alcover.
- 23 de gener, a les 20 hores, cycle de conferències sobre el Vè Centenari del Descobrimet d'Amèrica, Cristòfol Colom a la ciutat de Mallorca, a càrrec del Sr. Bartomeu Font i Obrador, doctor en història.
- 28 de gener, a les 20 hores, Aula de Cultura Popular, projecció de l'audiovisual Els segles obscurs.

EDUCACIÓ

ENSENYAMENT EN LLENGUA CATALANA ALS CENTRES ESCOLARS

- Sol·licituds:

- Els centres interessats han d'adreçar la sol·licitud a la Conselleria de Cultura, Educació i Esports.

+ La sol·licitud ha d'anar acompanyada de la documentació següent:

a) Centres públics i concertats:

- Acta de l'acord del Consell Escolar.
- Estudi sociolingüístic de l'alumnat.
- Pla pedagògic, acompanyat de l'acta del claustre de professors en què aquest s'ha aprovat.

b) Centres privats:

- En el cas de centres privats se substituirà l'acta del consell escolar per una sol·licitud del titular del centre, acompanyada de l'acord favorable dels òrgans col·legiats del centre.

BEQUES D'INVESTIGACIÓ

- Anàlisi i resolució per part de la Comissió pertinent dels expedients presentats a la convocatòria de 10 beques d'investigació sobre ensenyament de la llengua catalana, la història i la cultura de les Illes Balears.

VISITES A L'OBSERVATORI ASTRONÒMIC

- Els centres escolars interessats a visitar l'Observatori hauran de complir les condicions següents:

1. Emplenar la butlleta d'inscripció i enviar-la a la Direcció General d'Educació, que posteriorment comunicarà al centre la data i l'horari de la visita.
2. El grup d'alumnes serà de 30 o, com a màxim, de 35. Es prega de complir rigorosament els horaris, i respectar escrupolosament la data concedida.
3. Es recomanen unes sessions didàctiques, anteriors i posteriors a la visita.
4. Dates lliures per concertar visites: únicament en el mes de juny de 1992.

TÍTOLS

- Títol de professor de llengua catalana.

- Certificat d'aptitud docent en llengua catalana.

- Diploma de capacitació per a l'ensenyament en llengua catalana.

Els models de sol·licitud són a disposició dels interessats a la Direcció General d'Educació, de dilluns a divendres, de 12 a 14 hores.

ESPORTS

L'ESPORT PER A L'EDAT ESCOLAR

- PROGRAMA UNIFICAT:

- Inici del Campionat d'Escacs.
- Desenvolupament del Torneig Conselleria de Cultura, Educació i Esports de Tennis Taula. Els dissabtes, a partir de les 10 hores, al poliesportiu Principes de España.
- Dimarts i dijous, de 18 a 20 hores, i dissabtes, de 9 a 11 hores, II Campionat Escolar de Bàdminton, al poliesportiu Principes de España.
- Dimecres i dissabtes, campionats Escolars de minibàsquet, infantils i cadets, lligues de Mallorca, Menorca i Eivissa-Formentera.
- Dilluns i dissabtes, desenvolupament de les lligues i dels campionats d'handbol, voleibol i futbol sala, en les diverses categories i cada àmbit insular.
- 10 de gener, inici del II Torneig de Promoció de la Categoria d'Iniciació.
- 11 de gener, atletisme, control cross.
- 18 de gener, atletisme, control B pista.
- 18 de gener, inici del Campionat de Tir de Fona.
- 25 de gener, atletisme, finals comarcals.

- ACTIVITATS DEL NIVELL DE PROMOCIÓ:

- Desenvolupament dels programes comarcals de cross, a Sóller, Inca, Manacor, Montuïri, Campos/Llucmajor.
- Desenvolupament dels campionats de promoció de bàsquet, futbol sala, handbol i voleibol a Palma B.
- Confecció i estructuració dels plans d'activitats del nivell a les comarques.

- CURSETS DE FORMACIÓ TÈCNICO-ESPORTIVA:

- Dilluns, dimecres, divendres i dissabtes, VI Cursset de Monitors Poliesportius Escolars, al poliesportiu Principes de España.
- Dilluns i dijous, de 20 a 22 hores, Cursset de Bàdminton per a la Formació de Monitors.
- 27 de gener, inici del cursset de preparació de les proves d'accés als INEF.

- CENTRES DE FORMACIÓ TÈCNICO-ESPORTIVA:

- Dilluns, dimecres i divendres, de 18 a 20 hores, Programa d'iniciació tècnica al bàsquet, al poliesportiu Principes de España.
- Diàriament, desenvolupament de les activitats d'entrenament i tecnificació de l'Escola Balear de Tennis.
- Diari, de 18 a 20 hores, Escola Superior de Gimnàstica Balear, al poliesportiu Principes de España.

- ESTADES ESPORTIVES D'HIVERN, CURS D'INICIACIÓ A L'ESQUÍ:

- Del 4-11 de gener al 25-2 de maig, convocatòria oberta. Dintre a grups, per cada 25 inscripcions s'atorgarà al grup una plaça gratuïta d'acompanyant.
- Del 29 de desembre al 4 de gener, convocatòria restringida, 40 places.

- LA NATACIÓ PER ALS ESCOLARS:

- 10 de gener, jornades didàctiques, Palma, Sant Jordi, Bunyola i educació especial, a la piscina del col·legi La Salle de Palma.
- 11 de gener, jornades didàctiques, Inca, Muro, sa Pobla, Alcúdia, Pollença, Binissalem i Montuïri, a la piscina Esport Inca d'Inca.
- 17 de gener, jornades didàctiques, Palma, Campos, Felanitx, Sóller i educació especial, a la piscina del col·legi La Salle de Palma.
- 18 de gener, jornades didàctiques, Inca, Muro, sa Pobla, Alcúdia, Pollença, Binissalem i Montuïri, a la piscina Esport Inca d'Inca.
- Desenvolupament de les activitats a l'àmbit de Manacor (esquix).

- TORNEIG DE BÀSQUET D'EMPRESES:

- Dilluns, dimecres i divendres, de 19 a 21'45 hores, encontres del grup B-1, al poliesportiu Principes de España.
- Dimarts, dijous i divendres, de 19 a 21'45 hores, encontres del grup B-2, al poliesportiu Principes de España.

- TORNEIG DE VOLIBOL DE PENYES:

- Cada setmana, desenvolupament dels encontres de la lliga de temps lliure i penyes, a Manacor.

UN ANY DESPRES

Un any tan sols des que vaig anunciar que em presentava a les eleccions municipals com a cap de llista de la coalició del Partit Popular i Unió Mallorquina, tenc l'obligació i la necessitat d'explicar a l'opinió pública perquè he presentat la renúncia com a regidor de l'Ajuntament de Marratxí. Anem, primer, a les causes que decidiren que em presentàs a les eleccions:

Aleshores, fa un any, era patent la manca de dedicació pública per part del govern municipal que comandava Guillem Vidal, que per altra banda, estava pendent - i encara hi està - de sentència judicial, i per això considerava que no era convenient de presentar-se aquesta vegada a les eleccions. També era notòria en aquells moments la sensació de deixadesa, per part de l'administració municipal, que tenien molts de marratxiners respecte de la problemàtica que generava el creixement del municipi, i picaven especialment alguns problemes acucians que l'oposició del PSOE bé se'n cuidava d'orejar i fer públics.

Va ser el batle de llavors, Guillem Vidal, qui em proposà encapçalar la llista electoral del PP-UM amb una finalitat clara i que em semblà positiva: Amb el suport de l'estructura d'UM i el recolzament dels simpatitzants i afiliats de sempre, es tractava de renovar el grup amb gent nova que aportàs idees i transparentàs credibilitat per tal de donar una bona imatge que propiciàs un canvi de mentalitat dins el partit, amb capacitat de dur aire fresc a l'Ajuntament i de fer oblidar les crítiques d'especulació i de destrucció de Marratxí, que aquests darrers anys ploïen per tot arreu, i d'oferir al poble un programa i un equip de govern atractius de cara a les eleccions municipals. Vaig pensar que seria bo obrir la dreta, que havia governat tants d'anys, al poble, associacions de veïnats i altres col·lectius, amb més dedicació pública i participació de tots; volia aconseguir una administració àgil i eficaç presidida d'una gestió econòmica austera a disposició de tots i d'una política de creació de serveis a tots el nuclis del municipi, un urbanisme harmònic amb l'entorn i potenciar els senyals d'identitat del nostre poble.

M'agradà i vaig assumir la idea de "dur aire fresc a l'Ajuntament", encara que era conscient que els canvis reporten sempre moltes dificultats, dificultats que, en el meu cas, s'agregarien al transcórrer dels mesos fins a fer-se pràcticament insuperables, però valia la pena l'esforç de fornir un equip nou per a dur endavant un projecte nou.

Els resultats electorals no cantaren majoria absoluta per cap dels partits, i el pacte PSOE-Independents va relegar la coalició PP-UM a la noble tasca de fer oposició, de la qual vaig afirmar al primer ple que celebràrem que havia de ser el complement de la tasca del govern, i que seria exigent, crítica i constructiva, perquè entenia i entenc que, una vegada acabades les eleccions, uns (els del govern) i els altres (els de l'oposició) han de fer feina pel benestar del poble, encara que moltes floretes les s'apunti l'equip de govern, perquè a la llarga, una oposició mirant

el poble ens faria quedar bé i el projecte de l'oposició repercutiria en una bona imatge de cara a una pròxima confrontació electoral, atès que el poble no té cap pèl de beneït i mereix ser sempre el guanyador.

Per a mi, en el moment que avui viu Marratxí, l'oposició havia d'estirar el carro del govern municipal amb iniciatives, suggerències i propostes amb l'exigència de donar solució als problemes del municipi, criticant durament els excessos i abusos a què per desgràcia ens tenen acostumats els governs d'una i altra banda, la ineficàcia, la incapacitat de gestió, etc. posant proa sempre a les promeses fetes durant la campanya electoral amb la responsabilitat que això comporta.

El model tradicional d'oposició no em servia, i trobava que "l'aire fresc" havia d'arribar encara que ens trobàssim a l'oposició, i havíem de demostrar dedicació pública i interès pel poble amb una projecció de futur, amb una oposició des del poble, mai des d'interessos partidistes o personals. Per a mf, no valia fer contrari o ballar-se políticament, s'entén per sistema, ni fer una oposició que jo anomenava "a martellades". No ens haguera anat malament, d'altra banda, aprofitar aquests anys d'oposició per adquirir experiència i fer una autocrítica a fons. I siguem pràctics, hi havia més a fer estant onze a sis?. Havíem de demostrar que en volem i que en sabem i que el nostre projecte era millor.

Doncs bé, així pensava i així pens. Que som un idealista? Es clar que sí, o és que és dolent apuntar amunt? Encara que, ben mirat, el plantejament que he fet de l'oposició no sigui tan idealista, sinó senzillament poc usual entre les formacions polítiques que trepitgen el nostre país. El fet és que la meua presència dins el grup de l'oposició esdevingué el mateix que un os fora de lloc: l'oposició era una altra cosa. I la consciència, que és la meua vida i la vida de cadascú, m'aconsellà retirar-me i deixar el camí lliure als meus companys d'aventures polítiques, als quals desig de cor que puguin construir tots junts una estratègia d'oposició sense fissures, positiva, i que tinguin molts d'encerts pel bé del futur de Marratxí.

Podria acabar aquesta exposició d'una de les raons que m'obligaren a presentar la dimissió com a regidor de l'Ajuntament de Marratxí dient tot allò tan maco de "estaré a la vostra disposició ara i sempre... tot el que he fet ho he fet pel bé del meu poble... podeu estar segurs que he lluitat i lluitaré... la bona voluntat de les meves intencions..." Paraules de polítics. Deixau-ho anar, i reflexionau en llibertat.

Això sí vos diré: Que he estat un il·lús? Sens dubte. I encara conserv la il·lusió i l'esperança de veure vibrar aquest Marratxí nostre de cada dia amb la mateixa serietat i alegria que en Mateu Moll "Pinso" fa sonar els platerets.

Un anys després... Com a les pel·lícules.

PERE CALET

PERE AMENGUAL "CALET"

“Jo a això no hi juc”

Dia 18 de desembre de 1991 entrava a l'Ajuntament de Marratxí un escrit dirigit al batle Miquel Bestard que deia textualment:

"Pere J. Amengual Bestard, amb D.N.I. xxx

Li presenta mitjançant aquest escrit la dimissió com a portaveu del grup PP-UM i com a regidor d'aquest ajuntament"

Aquest és l'inici d'aquesta història. Així de simple.

Pere, per què has dimitit?

Dins la política, en general i per desgràcia, hi ha un problema d'honestetat de cara al poble. L'honestetat política hauria de passar per damunt una fidelitat irracional al partit i començar per un mateix. Per això vaig trobar convenient que lo millor que podia fer era presentar la dimissió perquè, com havia exposat varies vegades als integrants de l'equip, la meua idea d'oposició era molt diferent de l'oposició que el grup com a tal entenia que s'havia de fer.

Havies tingut problemes interns?

Sí, l'enfocament de l'oposició era el problema que teníem entre nosaltres. Ja durant l'estiu havia dit a unes declaracions que el primer objectiu que havíem de posar clar era com havíem de fer l'oposició.

Quina oposició volies fer?

Ho explico a l'article que he fet per a Pòrtula. Volia ser de cara al poble, com sempre he dit, independentment de partidismes i interessos personals. Jo entenc que el poble s'ha de servir, tant si comandes com si no. Això no vol dir que sigui jo el qui vagi bé perquè avui les oposicions funcionen contra el qui comanda. A mi aquesta postura me pareix correcta en segons quins casos, seria la postura d'enfangar el carro, quan el govern funciona malament. Però quan es pot entreveure que el govern tindrà una actuació acceptable, del que es tracta és d'estirar el carro, tan fort que també hi hagi possibilitat de poder-lo trabucar.

T'has trobat malament aquests mesos? Hi ha hagut pressions?

Fa molt mal estar dins l'oposició, en general. I més mal estar fa si aquesta oposició no té una línia clara d'actuació acceptada per tots. Sí, se passa malament, però no he tingut pressions i han respectat la meua decisió.

Te vares equivocar amb la presentació a les eleccions?

No. Totes les coses s'han de jugar i vaig considerar que era bo que hi anàs i es presentàs gent nova a unes eleccions, amb idees noves. Això sempre és positiu i sempre queda d'alguna manera marcat el que tu pretenies fer que, si era positiu, ho pot fer un altre. Per a mi era clar que UM de Marratxí necessitava renovar-se.

Aquesta experiència, ha canviat la teva vida d'alguna manera?

Sí, un poc sí. Ha fet que conegués moltíssima gent, i gent molt bona i també m'ha apartat molt de la família. Ha fet que pensés més seriosament els problemes que pugui tenir el municipi.

I, quins són?

Marratxí té un problema de molts de nuclis de població i, a més, es tracta de nuclis en creixement. Aquest és el principal problema. Es tracta que tots els nuclis tinguin els serveis que han de menester. Aquests anys passats s'ha construït molt i ha fallat la planificació d'aquests serveis.

Altres problemes, com poden ser el cultural o el de manca d'infraestructura, són derivats d'aquesta diversitat de nuclis.

Com valors el teu pas per la política?

Un poquet curt, perquè si les coses haguessin rodat un poc millor m'hagués agradat acabar aquesta experiència de quatre anys dins una funció pública com és l'ajuntament. Hi ha que dir, però, que dedicar-se a la política, en molts de casos és una cosa molt distinta del que un s'havia imaginat.

Personalment m'és molt difícil, gairebé impossible, anar contra mi mateix, contra les meves idees. Som incapaç de fer dues cares i la política, avui -i ho dic sense cap mala intenció, però és així-, obliga a fer no dues sinó mil cares i a dir i a fer coses que no pensen ni vols.

M'ha quedat molt clar, d'aquesta experiència que he tingut, que per formar part d'un grup polític s'ha d'estar totalment d'acord amb el projecte o amb el programa del partit, i el cap de llista ha de ser el portaveu d'aquest programa. Si no hi ha una coincidència pràcticament total no es pot estar dins un partit.

Creus que t'equivocares de partit?

Vull que quedi clar que me vaig presentar per Unió Mallorquina perquè tenia encara l'esperança que pogués ésser la punta de llança d'un partit com el PP en relació a temes de normalització lingüística, de la defensa real del que és nostre, de l'autonomia i, fins i tot, del nacionalisme. Aquestes eren les meves idees i són també les que consten als fonaments del partit. En aquest sentit no em vaig equivocar de partit.

Ara, avui per avui, dels dits als fets hi ha molt de camí; és clar que UM avui està totalment eclipsada pel PP. I me sap greu que es perdi el sentit genuí del que havia d'ésser UM. Això farà que militants d'UM s'integrin totalment dins el PP o no.

Des de dedins, com has vist la política marratxinera?

Massa partidista. Partidista i personalista. Hi ha una guerra oberta entre un partit i l'altre, això és claríssim, no només a nivell local sinó estatal. Tant un com l'altre volen comandar de la manera que sigui i no sé fins a quin punt això és pensar en el poble i no sé exactament quins objectius té aquesta comandera "per se". Sigui com sigui, jo a això no hi juc.

Què seria necessari per a que Pere Amengual es tornés presentar?

Crec que no em tornaré presentar a unes eleccions, però fa mal dir.

Si hi torn un dia haurà de ser amb un grup d'amics, amb les idees molt clares i sense divergències; així per ventura m'hi tornaria presentar.

Gràcies, Peret, i benvingut.

BIEL MASSOT I MUNTANER

COM HAN VIST LA DIMISSIO DE PERE AMENGUAL...

Gori Bibiloni (PP-UM): A mi em va sorprendre quan Pere em va comentar que se'n volia anar. Ho vaig veure absurd i li vaig demanar que reflexionàs sobre el tema. Me va dir que tenia pressions i altres coses, però sense concretar. Li vaig dir que la felicitat d'una persona comença per ser honesta amb un mateix; si ell no s'havia de sentir a gust o havia d'estar en contra d'ell mateix valia més que ho deixàs. És la filosofia de la vida que tenc i així li vaig expressar.

No vaig voler anar a cercar les causes anteriors, ni si havia estat pressionat per a que es presentàs. De cara a Pere s'ha de destacar que el fet de prendre aquesta decisió, i no estàs d'acord amb la forma de fer oposició, ha optat pel camí que hauria de fer tothom. Això, per a mi, l'honra; cosa que no es pot dir de tota la classe política. Al marge que ho compartesqui o no, he vist a Pere molt convençut de les seves idees, amb un plantejament concret.

Miquel Bestard (UIM): Aquesta qüestió me va sorprendre perquè no esperava la dimissió del cap de llista UM-PP. Els motius no els sé, però pens que la dimissió deu ser per circumstàncies que no està d'acord amb els seus companys de partit. Si no, no s'explica que un portolà i marratxiner com Pere Amengual demanàs fa cinc mesos el vot, i això és un motiu un poc decepcionant de cara al poble. Però crec que qualsevol regidor que no es trobi a gust a dins el seu partit i dins la política municipal hauria de fer això; la decisió està ben presa.

Martí Serra (PSOE): És una qüestió interna seva i no opinam. És una decisió seva i, per tant, respectable.

Rafel Crespi (PSM): Pens que és una decisió particular seva, que la respect així com vaig respectar la seva participació activa a la política. Des del punt de vista personal cadascú és lliure de pensar el que vulgui i de defensar els interessos de la col·lectivitat des del punt de vista ideològic que vulgui. També pens que la manera de pensar de Pere Amengual i la manera d'actuar difícilment podien encaixar dins els esquemes del PPUM.

Pere Munaret (CDS): Crec que mai una dimissió és positiva. Les raons que ell exposa no les vull jutjar; crec que ha estat un tema més personal de discrepàncies que de partit. No em voldria pronunciar perquè crec que és una qüestió seva personal, però crec que no és positiu.

Albert Aguilera (IU): Consider que aquest senyor ha donat un exemple d'honradesa política i ha demostrat com s'ha de fer la política d'oposició en un ajuntament. Si noltros consideram que la política d'un ajuntament ha d'estar completament al servei del ciutadà, en teoria no hi ha d'haver color polític. I en Pere, demostrant una honradesa política, ha intentat ser coherent amb les seves idees, cosa que no li han deixat i el seu partit l'ha obligat a dur una oposició que no estava amb els seus principis i l'ha obligat a dimitir. D'això en podria agafar bon exemple en Martí Serra perquè quan ell va ser a l'oposició el seu lema era oposició per oposició i no donar cap idea que pogués servir al batle en el seu moment, cosa que en Pere no ha fet així, ja que tenia una postura totalment col·laboradora. **B.-**

GORI BIBILONI, NOU CAP DE L'OPOSICIO

Gori Bibiloni, cabaneter de 44 anys, casat i amb dos fills, pràcticament sense historial polític, és el probable substitut de Pere Amengual al front de l'oposició municipal; com a segon de la llista de la coalició PP-UM accedirà al títol de cap de l'oposició, si no hi ha impediment, després de diversos tràmits legals.

Hem volgut tenir-hi un primer contacte per donar-lo a conèixer un poc als nostres lectors i saber la seva opinió sobre diverses qüestions.

Gori, com entens la política?

Crec que s'hauria de diferenciar molt aquell que és polític municipal del que és polític estatal. Per altra part diferenciaria el polític que vol viure de la política i el que realment està dins la política per altres motius i l'entén com una cosa diferent.

Quin és el teu cas?

La política no és el meu *modus vivendi*, ni pretenc que ho sigui. Em vaig aficar en aquest tema perquè vaig creure que podia ser útil, útil amb els coneixements que jo pugui tenir dins el meu sector.

I què pretens amb la política?

Única i exclusivament, si puc, servir a la gent d'aquí. La prova és que hem renunciat als sous. Al marge que siguin minvats ara per ara els tenim congelats i en cas que els donin llum verda, particularment no faig comptes acceptar-lo. Ja he dit que la política no és la meua ocupació professional.

Com fas comptes plantejar l'oposició?

No m'ho he plantejat encara a mi mateix perquè fins el moment que sàpiga si la cosa és certa, que segurament serà així, no ho he plantejat.

Aquests dies mateix hem tengut una reunió amb l'equip nostre per comentar aquesta qüestió i ens hem de tornar reunir després del Ple al qual anirà en ferm la decisió d'en Pere.

Però una petita idea deuen tenir...

En realitat l'oposició serà de l'ordre del que aprofitem entre tots, com fins ara. Abans de cada Ple o de cada Comissió ens reunim per discutir els punts que hi entren i resollem entre tots quina actitud hem de prendre.

Les resolucions que s'han pres fins ara als Plens sempre les hem debatut, a part, com a grup polític. De cara al futur supòs que es farà exactament igual.

Qui substituirà en Pere dins la llista?

En Pere serà substituït per Jaume Grimalt. Procurarem, de tota manera, no fer cap canvi dins les comissions. En Jaume, per tant, se'n cuidarà de les comissions de sanitat i cultura.

A part d'aquestes preguntes "d'urgència" i del perfil, també varem parlar d'altres qüestions, la dimissió de Pere Amengual, les dedicacions exclusives i les informacions aparegudes sobre un possible cas de transfuguisme, entre altres temes. D'aquests en concret podeu trobar la seva opinió, com a representant del PPUM, als corresponents apartats.

Gràcies, Gori, i fins a una altra.

B.-

perfil

-Gregori Bibiloni Juan.

-Nascut a Sa Cabaneta dia 9 de setembre de 1947.

-Sempre ha viscut a Sa Cabaneta.

-Es casat i té dos fills.

-La seva professió és intendent mercantil i assessor fiscal.

-Treballa a un despatx propi, a Ciutat.

-Durant el seu temps lliure s'interessa pel golf, quan pot sortir. També li agrada la Música i la fotografia.

-Es lamenta que la seva lectura és de feina. S'ha d'empassar tot el BOE i els temes relatius a jurisprudència fiscal. Confessa que només li queda temps per llegir els diaris.

-La seva Música és la clàssica i l'òpera, bàsicament.

-El seu cine és el d'aventures, amb la condició que estigui ben fet.

-Si és possible no mira cap programa de televisió. En tot cas, els espais informatius.

-El millor plat, molt simple, un bon enciam.

-Practica, quan pot, el golf.

-Segueix les competicions de golf. També es demostra entusiasmat pel motociclisme. Golf i carreres de motos són les úniques coses que el fan estar davant la pantalla.

-Si no existís el PP podria anar amb un grup de centre dreta, que podria ser, fins i tot, nacionalista però no radical.

ARA, A MARRATXI, DUES DEDICACIONS EXCLUSIVES

A) PER QUÈ CREIS QUE ERA NECESSÀRIA UNA ALTRA DEDICACIÓ EXCLUSIVA?

Miquel Bestard (batle): Entenc que dues persones, avui, a l'Ajuntament de Marratxí tenen feina més que suficient per intentar donar solució als problemes d'aquest poble. Hi ha molta feina a totes les àrees, Cultura, urbanisme, etc. Per fer-hi feina es tracta de ser-hi i prendre decisions a cada moment. Crec, per altra part, que no ha d'esser únicament el batle el qui ha de tirar endavant; hi ha d'haver més persones.

Martí Serra i Miquel Bestard

Martí Serra (Primer tinent de batle): Els qui són els responsables del poble perquè l'Ajuntament funcioni són els polítics. I creim que són els polítics que han de controlar, fer funcionar i supervisar l'Ajuntament i són els qui han de donar compte després de quatre anys al poble de la seva gestió. Per altra banda els ajuntaments estan en un moment de canvi, han deixat de ser una fàbrica de burocràcia per convertir-se en una empresa de serveis, per donar un bon servei a la gent. Per tot això hi ha d'haver algú que gestioni. Una entitat que mou 1000 milions ha de tenir algú que se'n cuidi i se'n responsabilitzi. Això suposa una dedicació i és necessari que hi hagi gent. Creim que dues persones és el mínim per a que funcioni.

B) FINS A QUIN PUNT CREIS QUE EL TOTAL DELS SOUS ÉS MOLT ELEVAT PER A MARRATXÍ?

Miquel Bestard: S'ha parlat de tres milions, però jo no me'ls enduré. M'interessa que quedi clar que vendré a cobrar de l'ordre de dos milions sis-cents seixanta mil pessetes netes a l'any, que suposen cent noranta mil pessetes al mes.

Si l'Ajuntament de Marratxí augmenta el seu pressupost i passa de 569 milions a casi mil crec que no són un sous exagerats. Si jo a l'empresa ja cobrava això, tenint en compte que tenc una família, la quantitat era la que necessitava i m'havia de dedicar íntegrament a l'Ajuntament, havia de seguir, Poc més o manco, amb la mateixa quantitat.

Martí Serra: Aquest sou, comparat amb el pressupost i la responsabilitat que suposa gestionar quasi mil milions de pessetes queda més que compensat. Resultarà que una bona gestió farà estalviar molts de doblers. Això es podrà valorar a posteriori a la vista dels resultats obtinguts.

LA VALORACIÓ DELS ALTRES PARTITS SOBRE LA SEGONA DEDICACIÓ EXCLUSIVA

Gori Bibiloni (PPUM): Noltros sempre hem dit el mateix. Crèiem que la dedicació exclusiva del batle sempre podia estar més justificada perquè qualsevol persona que va a l'Ajuntament i pot parlar amb el batle té la sensació que el cap visible està en el seu lloc.

Partint del supost que no estam d'acord, com a plantejament, que els polítics municipals hagin de viure de la política, com a mal més petit entèndriem que una dedicació exclusiva del batle podria ser justificable, però mai la d'altres persones. Entenem que quan hi ha altres persones a les quals les donen la dedicació exclusiva és que hi ha altres fins i altres intencions. La prova és que de la transparència que se'ns va dir, zero. Això ho veurem al proper ple, que serà ordinari, tenint en compte que varen traspasar la capacitat de decisió a la Comissió de govern, emparats en la llei, queda un ple buit de contingut. I només ens queda una via d'oposició: la pregunta.

Rafel Crespí (PSM): Ja em vaig pronunciar des d'un principi que a l'Ajuntament hi ha d'haver una persona amb dedicació exclusiva, que sigui un bon gestor, i per tant que estigui capacitat i que hauria de costar al poble tan poc com sigui possible. Si aquesta dedicació exclusiva és del PSOE o és d'UIM és una cosa que han d'aclarir entre ells. Pens que aquesta segona dedicació és totalment gratuïta, innecessària i, en aquest cas, els dos interessats tenen l'obligació de justificar els càrrecs i la feina que fan.

Pere Munaret (CDS): Me pareix perfecte. Els don la meva enhorabona. Pens que ara podran dedicar tota la jornada en bé del poble.

Albert Aguilera (IU): Noltros estam totalment en contra d'això. Creim que a l'Ajuntament hi ha feina per a una, no per a dues dedicacions exclusives.

L'OPOSICIO ES VA ABSTENDRE A LA VOTACIÓ DE LA SEGONA DEDICACIÓ

Per què vos vàreu abstenre i no ho justificàreu?

Gori Bibiloni (PPUM): Hi havia hagut coses poc clares, sobretot les que sortiren al diari, i vàrem optar per abstenre'ns i esperar esdeveniments. Tanmateix haguéssim repicat sobre el mateix tema de la primera i el resultat hagués estat d'onze vots sobre sis. Una de les fórmules per desorientar era no pegar per allà on ells ens esperaven. Va ser un poc una qüestió d'estratègia.

Per què creis que el PPUM, a l'hora de votar la dedicació exclusiva, es va abstenre i no ho justificà?

Miquel Bestard (UIM): Aquesta pregunta també me l'he feta jo. Això és purament política de partit, però, per ven-

tura, tenen un motiu. Lo lògic és que la dedicació exclusiva la tenguem el batle i no el primer tinent de batle; tal vegada aquest és el motiu, han pensat que lo normal és que hi sigui el batle i no un altre regidor.

Martí Serra (PSOE): Es una cosa realment estranya i més tenint en compte que a la comissió havien demanat poder defensar un vot particular i després hi varen renunciar. Quant al meu cas crec que només té un sentit polític i prescindiren de valorar la rendibilitat i la bona feina que es pot fer per a l'Ajuntament; és de suposar que no tinguin res personal contra mi.

Rafel Crespi (PSM): Pens que són totalment incoherents i que sembla que en comptes de defensar els interessos de

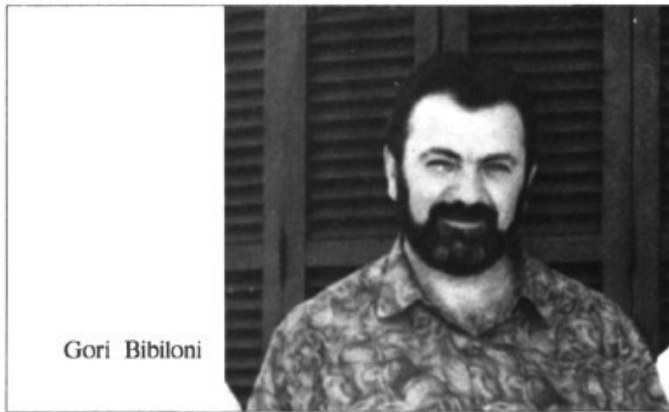
Marratxí es mouen per fòbies partidistes.

Pere Munaret (CDS) Crec que tot va un poc lligat a la dimissió de Pere Amengual. Dins el partit hi deu haver discrepàncies i se'n cuiden més d'arreglar-les que de fer oposició. Noltros, els partits que no formam part del consistori, tant CDS, com IU, com PSM també hauríem de participar més, cosa que no feim i, en aquest aspecte enton el "mea culpa".

Albert Aguilera (IU): Crec que a l'oposició han quedat una mica "desarbolats" i crec que tenen altres problemes degut a la dimissió d'en Pere i cerquen arreglar-los i arribar a una línia política coherent.

TRANSFUGUISME O INTENT DE DESESTABILITZACIO?

Dies passats un diari de Ciutat comentava sobre la possibilitat que la coalició PPUM de Marratxí festejés un membre d'UIM, concretament el regidor Romaguera, per apuntar-lo a les seves files. Hem volgut saber què passava demanant-ho als protagonistes.

Gori Bibiloni

Gori Bibiloni (PPUM, el suposat festejador):

Això no sabem d'on surt. Ens sorpren un poc aquesta qüestió perquè no sabem on va dirigida aquesta informació.

Noltros no ens hem plantejat de cap de les maneres el fet de dinamitar el pacte que hi ha. Estam en contra del pacte per la forma que s'ha fet, com vàrem manifestar des del primer dia. Consideram que és un pacte a totes llums tendències i que ja veurem com acaba.

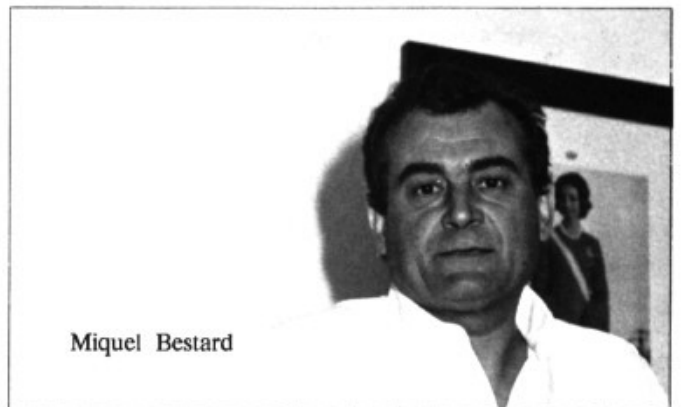
El que és cert, a través d'això, és que hem de donar la raó als periodistes que ho escriuen que a Marratxí qui comanda és Martí Serra. Noltros ens hem donat compte, sobretot a les comissions informatives, perquè és on millor veus qui du les riendes dins l'Ajuntament. Jo compararia l'actuació de Martí a la d'Alfonso Guerra perquè és el qui mou els fils i no se li escapa detall. Com ell diu, és perquè l'Ajuntament funciona; com jo pens és perquè prepara les pròximes eleccions.

M. Romaguera

Miquel Romaguera (UIM, el suposat festejat).

No vos podem oferir la seva versió perquè, de moment, es nega a contestar les entrevistes.

Miquel Bestard

Miquel Bestard (UIM, firmant del pacte): No hi ha hagut res en absolut. El pacte ha funcionat i funciona perfectament i la nostra idea és que segueixi igual. Vull aprofitar per donar peu a l'oposició que té les portes obertes per venir a

parlar amb el batle quan vulgui i sobre el tema que vulgui.

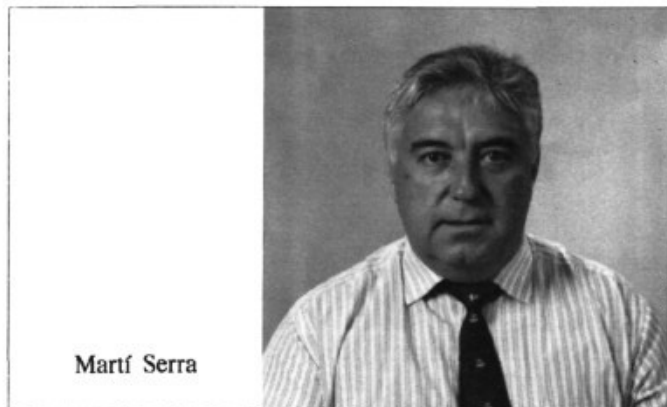
Pareix que darrere aquestes informacions hi ha ganes de desestabilitzar el pacte. Pens que si funciona no hi ha perquè es rompi perquè si arribàs aquest moment seria perjudicial per al poble, tant per als polítics com per als ciutadans.

Una de les darreres vegades m'atacaven molt directament i vull dir que en l'article surt el nom d'Antoni Montilla. Aquest senyor, com a regidor que era abans, ja sabia que havíem comentat que una o dues persones havien de tenir dedicació exclusiva degut a la feina que té l'Ajuntament. Ell va ser el primer que venia aquí cada dia i, en aquest cas, som jo que no veig lògic que faci aquestes declaracions. Síestic d'acord en una cosa, que el primer que havia de tenir la dedicació exclusiva era el batle, i no un regidor, però per qüestions personals i professionals que ara no vénen a nom es va anar endarrerint. Referit a la qüestió que Martí Serra ha presidit totes les comissions informatives i les de govern, aquell senyor no sap de què xerra i no té raó perquè durant aquests sis mesos s'han fet 7 plens presidits pel batle; 9 comissions de govern, 7 d'elles presidides pel batle i 2 pel primer tinent de batle, una per raons de malaltia i l'altra perquè vaig deixar la comissió en un moment determinat per qüestions personals; i referit a les altres àrees les ha presidit sempre el president corresponent. A més, el Sr. Martí Serra no és president de cap comissió i, legalment no en pot presidir cap, a no ser que el batle el delegui expressament.

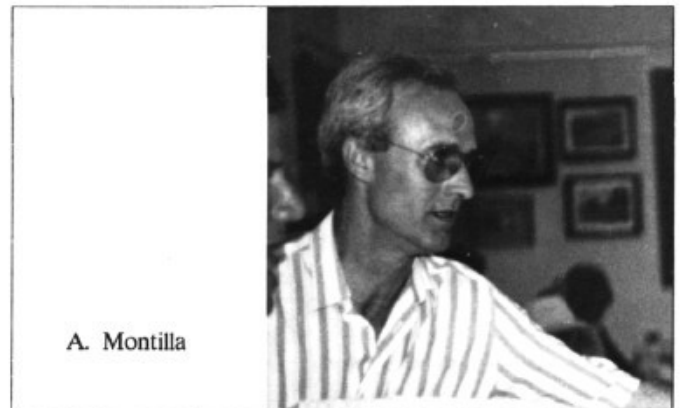
Martí Serra (PSOE, l'altre firmant del pacte):

Les coses funcionen sense cap problema. Tenim confiança tant amb el batle com amb els demés firmants del pacte i totes les actuacions han estat consensuades. No hi ha hagut cap tipus de problemàtica, cadascú gestiona les àrees que li corresponen per dur endavant el programa electoral presentat als votants.

Això pareix una maniobra política tendent a desestabilitzar el pacte, provinent d'un sector molt concret i que no té cap base real.

Martí Serra

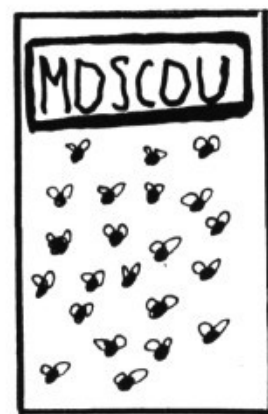

A. Montilla

Antoni Montilla (UM, ex-regidor, actual president d'UM Marratxí):

Jo, lo que fa referència a l'article que sortí a *El Dia*, el titular el posà el periodista o el diari, jo no en som l'autor. Lo que sí és cert que jo vaig dir al periodista que no hi havia res de nou i estaven a punt d'aprovar a l'Ajuntament la dedicació exclusiva del batle. Llavors li vaig donar la nostra opinió com a grup. Noltros trobàvem que les coses s'havien girat i creïem que el primer que havia d'agafar la dedicació exclusiva en primer lloc era el batle, i això ens pareixia molt bé. No trobàvem bé que un senyor que no és el batle primer tenguí la dedicació exclusiva i com que donava la impressió que en Martí ho feia tot i ho fa tot vet ací lo que va donar peu al periodista a dir que Miquel Bestard no faria res. Si s'hagués donat primer al batle no hi haguéssim tengut res que dir i, fins i tot, el nostre grup ho hagués recolzat.

LA MOSCA BARRUDA/ RAMON TURMEDA

DROGUES... I ALTRES DROGUES (i III)

És freqüent trobar persones amb "tot resolt" que mai no han tastat moments de vertadera comunicació, de vertader amor gratuït. Paradoxalment, quana algú ho intenta és sistemàticament rebutjat. Desconfien de tothom. L'afecte els resulta estrany.

Darrera tot això sol haver-hi un model educatiu distorsionat. Bé sigui un excés d'aviadura i protecció que dificulta el desenrotllament per un mateix (els altres fan l'esforç), que produeix uns éssers indefensos; o bé es tracti d'educadors severos i exigents, vertaders incitadors a la rebel·lia, a la reivindicació permanent, al sentiment de poca vàlua, culpa, etc.

La Doctrina del nostre sistema social ve a dir "adquireix la teva felicitat", en el sentit de comprar-la, no et quedis insatisfet, hi ha una solució per a cada necessitat", repeteix un cop i un altre la nostra moderna fada protectora, disfressada amb mil i una vestidures d'allò més suggerents. Qui s'hi pot ressitir?... Però també diu: "no pensis, uns altres ja miren per tu"; o bé "associa't però no compartesquis massa", ja que segons que sembla és compromès. No deixa de ser suggestiva la "persecució" de quelcom aparentment tan poc trascendent com és el vídeo "comunitari", per posar-ne un exemple.

La Societat mira pel conjunt d'ella mateixa, que no hi hagi dissonàncies. I si n'hi ha, que siguin absorbides ràpidament. No té cura de l'individu i les seves necessitats profundes, però necessita fer-s'ho creure per mantenir-se a ella mateixa (vegeu les "promeses" dels anuncis publicitaris).

Si el bon funcionament social es basa en la satisfacció d'unes necessitats, per una part, i en la creació d'altres de noves, per l'altra, sense poder respondre a les vertaderes necessitats, resulta un tant il·lusori esperar que aquesta societat arbitri vertaderes solucions per a les addiccions que ella, en bona part, crea i manté ja que són la base de la seva "coherència".

Malgrat les dificultats que presenta el Model Social Actual, si bé no elpotencia tampoc no nega explícitament el creixement personal, individual o en els seus aspectes grupals. Qui se'l nega és un mateix, culpant-ne la mateixa societat, l'educació, etc. La vertadera solució no depèn dels altres. És una decisió molt personal. Hi ha molts de camins vàlids sempre que permetin o afavoresquin la plena expressió d'un mateix des de la seva originalitat, des del seu adult, des de la seva llibertat. No és una utopia: és a la nostra mà començar a ajudar-nos a nosaltres mateixos i com a mínim als nostres fills. Mai no serem superhomes o super-dones en el sentit de l'exit social. Només persones, les que esperen ésser rescatades des d'altre lloc de nosaltres mateixos.

CARACTERÍSTIQUES DEL NO-DROGAADDICTE

La persona sempre creu ésser allò amb què s'identifica o ésser només tal com ella es veu. A aquesta autovaloració nosaltres l'anomenem simulació. Amb aquest terme designam sempre la simulació enfront d'un mateix (no les mentides o les falsedats que es contenen als altres). Tots els enganys d'aquest món són insignifi-

cants comparats amb el que l'ésser humà comet amb ell mateix durant tota la seva vida. La sinceritat envers un mateix és una de les exigències més dures que l'home es pot fer. Per això, des de sempre el coneixement de si mateix és la tasca més important i més difícil que pot emprendre qui cerca la veritat. (Thorwald Dethlefsen i Rüdiger Dahlke. La malaltia com a camí. 1990)

Per ventura ens interessa la veritat, la nostra veritat? En un moment en què priven l'evasió, la il·lusió, la fantasia; en què la realitat resulta insuportable, ens interessa la veritat? I encara més, tenim por de trobar-nos amb la realitat del món o amb la pròpia. Per què fugim; de qui fugim? Al final, encara que sigui durant uns breus moments, la realitat acaba imposant-se i ansiosament resulta plàcida, bella. La realitat externa, tot i ésser la mateixa que abans, es percep amb gratitud. Es fins i tot l'experiència de molts d'éssers a punt de morir que després de travessar moments d'angúnia i desesperació finalment l'assumeixen plenament. Els moments de plenitud i sentit que vénen a continuació només deixen lloc a una lamentació: qui m'hauria fet creure que havia de comprar o adquirir la felicitat des de fora?

El testimoniatge silenciós d'aquests éssers tot just trascendeix. Potser a l'infermera o a l'auxiliar de guàrdia, si aquell dia hi havia massa feina a la planta, alguna cosa estranya li hagi cridat l'atenció, tal vegada un assossec al seu esguard que no la deixa indiferent.

Tampoc no fan molt de renou els qui viuen habitualment quasi sense necessitar les drogues socials. En qualsevol cas, són plenament conscients de la seva varietat, com un joc, una distracció que de vegades serveix per connectar inicialment amb amb els qui l'envolten. Gairebé sense involucrar-s'hi, sense "penjar-s'hi".

Són éssers que han trobat la seva pròpia llei en si mateixos. Viuen desvinculats internament de totes les altres lleis. Són éssers veritablement adults. Han superat l'adolescència que la religió del consum tracta d'imposar-los. Quelcom, un dia, els despertà: una conversa, un llibre, una persona o -més probablement- un fracàs, un dolor, un sofriment intern, l'absurd d'alguna situació. A partir d'aquest despertar ja no seran mai més uns éssers mediocres. És irreversible. N'hi ha per tot. Atreuen pel que són, no pel que representen o pel paper social que els pertoca exercir. Usen una persona si cal, sense identificar-s'hi. Poden tenir molta o poca cultura (ciència), ésser rics o pobres, populars o andònims, intel·ligents o poc hàbils. Són simplement desperts, amb una ment serena i oberta.

Abraham Warlow els va anomenar persones realitzades i va definir-ne els trets característics de la següent manera:

L'autorealització significa vivència plena, vívidament i desinteressadament amb una concentració i absorció totals. Vivenciar sense la timidesa de l'adolescent. Tothom passa per aquests moments adesiara. Podem ajudar els altres que els sentim més sovint, animant-los que s'abstreguin totalment en alguna cosa i s'oblidin de pors, defenses i timideses. En els joves que tracten de mostrar-se durs, cívic i mundans, hi observam com torna al seu rostre part de la candidesa de la infància, de la innocència i de la dolcesa, quan es donen totalment al moment i se submergeixen

en la seva vivència.

Triar el creixement en lloc de la por, la defensa o la seguretat significa avançar cap a l'autorealització. Es, doncs, un procés continu, de petits guanys acumulats un a un.

La realització suposa "escoltar les veus de l'impuls", deixar que emergesqui. Sovint no ens escoltam, sinó que escoltam les veus introjectades dels pares, del sistema, dels majors, de l'Autoritat o de la tradició.

Maslow recomanava als seus estudiants que quan els oferissin un tassó de vi no mirassin l'etiqueta de la botella sinó que tancassin els ulls i "sentissin" en silenci en assaborir el vi la resposta de la "Cort Suprema" del seu interior, del seu "si mateix". Només llavors podrien dir "m'agrada" o "no m'agrada".

En el dubte s'ha d'optar per ésser sincers ja que sovint no ho som. Això suposa responsabilitat. En mirar al nostre interior per elegir ens responsabilitzam i ens realitzam alhora.

Ens hem d'atrevir a escoltar-nos a nosaltres mateixos a qualsevol instant i a dir "no m'agrada". Descubrim qui som no només en relació amb la missió a la nostra vida o les nostres opinions sobre art sinó també en funció de com ens sentim duent un determinat joc de sabates o després de menjar i beure en excés, etc.

Realitzar-se no és una meta final, és la progressiva actualització del propi potencial en tot moment. No suposa necessàriament fer alguna cosa extraordinària, però potser exigeix passar per un període ardu de preparació en relació amb allò que estam desenrotllant (vocació, missió, potencial) per arribar a fer bé allò que hom vol fer. Cal ésser tan bo com un pugui (sense haver-se de comparar amb els altres).

Aquests petits moments d'èxtasi amb què ens sorprèn la vida a vegades no es poden comprar, garantir-se ni tan sols cercar.

Sí que podem establir condicions perquè les "experiències culminants" siguin més probables.

Es igualment important establir quines no són les nostres potencialitats com a part del descobriment de la pròpia realitat.

Hem de descobrir la nostra naturalesa biològica, congènita i

aprendre a distingir-hi allò modificable d'allò reversible.

En síntesi, les persones autorealitzades tenen, segons Maslow:

1.- Una percepció més eficaç de la realitat perquè no tenen tants de prejudicis i, per tant posseeixen una

2.- Acceptació plena de si mateixos i dels altres.

3.- Espontànies, naturals, senzilles. Posseeixen un clar sentit de

4.- Missió a la vida, que els afavoreix l'execució del seu treball. Ara bé, tenen una forta

5.- Necessitat d'intimitat, la qual cosa els confereix

6.- Autonomia i capacitat de

7.- Apreciar d'una manera renovada les mateixes satisfaccions que els ofereix la vida. Això afavoreix que tinguin amb freqüència

8.- Experiències místiques o experiències culminants, si bé no les cerquen. Així com un fort

9.- Sentiment de comunitat que facilita unes fortes

10.- Relacions personals que limiten a poca gent; encara que la seva comunicació és fàcil pel seu

11.- Caràcter tolerant.

12.- Distingeixen entre fins i mitjans, cosa que faculta el seu

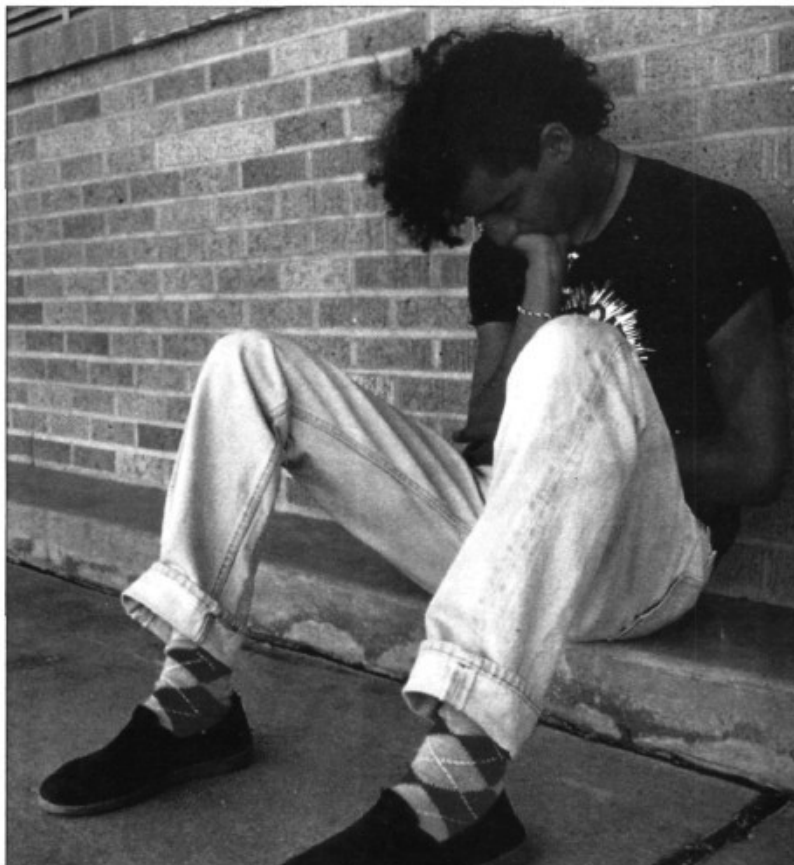
13.- Sentit de l'humor filosòfic, no hostil. Tot això fa d'aquests éssers persones amb molta

14.- Creativitat i originalitat. Aquest fet suposa a vegades

15.- Resistència als aspectes negatius de la cultura, ja que experimenten la

16.- Integritat de la seva personalitat, que es projecta com a

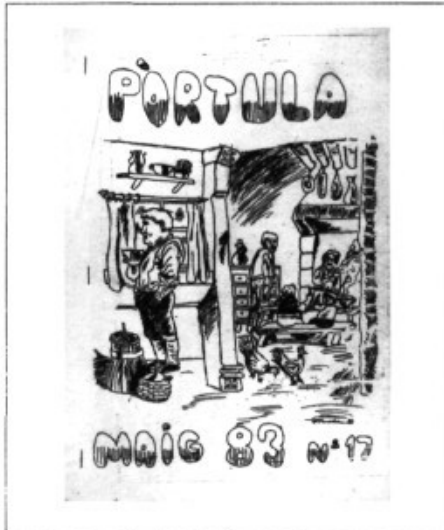
17.- Trascendència de les divisions. On d'altres hi veuen conflicte, aquestes persones hi veuen unitat.

MELCION PUIGSERVER

MEMORIA DE PORTULA

(II)

1983, Maig, núm. 17.- Tàndem fenomenal per a unes *Fresques* vendudes a menys: **Xisco Busquets** i **Miquel Bosch**.

Dossier electoral ben pensat però mal presentat amb una sèrie de qüestions contestades per tots els partits (AP, PCIB, PSM, PSOE, UM).

Comença la *Història de Mallorca en còmic*, de **Salvador Ortoneda**.

Juny, 18.- Miquel Bosch se'n cuida de les fresques, secció que ja no deixarà. La quantitat de planes referides a l'Ajuntament, i sobretot llur contingut, fa que aquest número sembli un butlletí municipal.

Juliol, 19.- Arriba l'esclat. Un número que presenta, únicament, el programa de festes del Carme. Només 6 planes sobre 28 amb cert contingut. El demés, sobretot, anuncis. Deplorable. *Portula* estaria tres mesos a tornar sortir i molts de mesos més a recuperar-se.

II -SEGONA ETAPA
 (Transició. Ciclostil)

Agost-Novembre, 20.- La desaparició ve ben justa, però volem salvar la situació i arribam a treure un voluminós número amb nous plantejaments i renovacions, amb voluntat de ser efectivament informatiu-cultural de Marratxí. Encara es realitza com a "Focs i Olles" però ja hi ha Consell de Redacció, integrat per **Miquel Bosch**, **Ramon Díaz**, **Biel Massot**, **Miquel Mut**, **Bernat Palou** i **Damià Perelló**. L'Editorial aclaria aquests punts "... darrerament hi havia cansament i poca dedicació (...) aquest nou número marca la fua inicial

TESTIMONI PERSONAL

ANTONI MESQUIDA, de Can Monjo, de Pòrtol. Del grup inicial de *Portula*.

"Allò era fer feina com un negre i pocs doblers.

Me vaig dedicar, principalment, a la impressió. Venia en Bernat Reyes, en Pere Romaguera es deixava veure un poc i na Maria des Tancat; en Damià venia poc. Fins i tot vaig fer un parell de *Pòrtules* tot sol, els vespres quan acabava la feina.

De tot d'una va ser una cosa guapa perquè és un trull que no has fet mai, però llavors tot arriba a cansar. Vaig deixar la revista per cansament de fer la "borina" per allà, però la llegesc cada mes i en som subscriptor.

Va ser una experiència bona, fins a un punt, però els sistemes que tenfem per fer-la eren dolents. En general va ser una bona època, una època de molt de trull."

d'una nova etapa".

Moltes novetats: l'OCB intenta la seva implantació a Marratxí i inicia una secció titulada "Aquí l'OCB"; el **GOB**

amb **Miquel Mut**.

Ramon Rosselló fa la seva primera aportació de les interessants notes històriques sobre Marratxí.

també enceta col·laboració, igual que **Rafel Ferrer** -encara no era **Raphel**- que ens escriu sobre la mort de **Pere Sureda**. **Miquel Mut** inicia una secció de *Truc* que tindrà molt d'èxit. **Llorenç M. Duran**, pedagog, gran lluitador de la Llengua i la Cultura nostrades i bon amic de *Portula*, ens ofereix l'article "Sobre un himne mallorquí". Amb **Ramon Díaz** avisam de l'inici de "Pòrtol, guia d'oleries", que no tindrà continuïtat, però serà la base sobre la qual, anys més tard, publicarem un llibre

Desembre, 21.- El Grup d'Esplai **Focs i Olles** es va disoldre el passat 11 de novembre i aquesta revista ja surt com a independent. Per altra part, ja formam part de l'Associació de **Prensa Forana**.

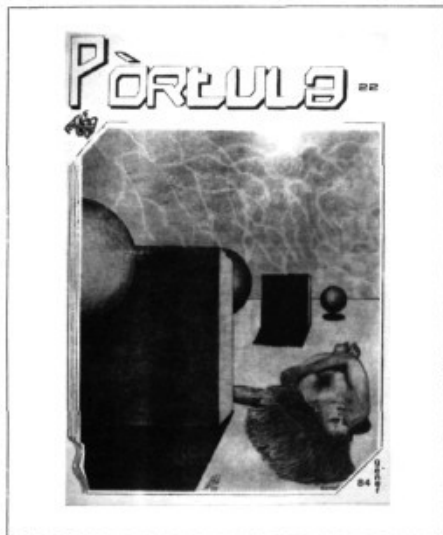
Quaranta planes amb material molt divers, com l'anterior número.

Certs malentesos -que no han arribat a desaparèixer mai; els partits sempre es pensen veure bubotes allà on no n'hi ha- ens aconsellaren arribar a un acord signat pels partits polítics en actiu en aquell moment (**AP**, **PSOE**, **UM**) segons el qual

cada partit assumeix la responsabilitat total dels escrits que publiqui, així com de les repercussions posteriors que aquells puguin dur.

Publicam un altre poema en castellà, "Quise", de **Tomeu Llabrés**.

III - TERCERA ETAPA
(Portades onfrico-geomètriques de Miquel Mut. Ofsset)

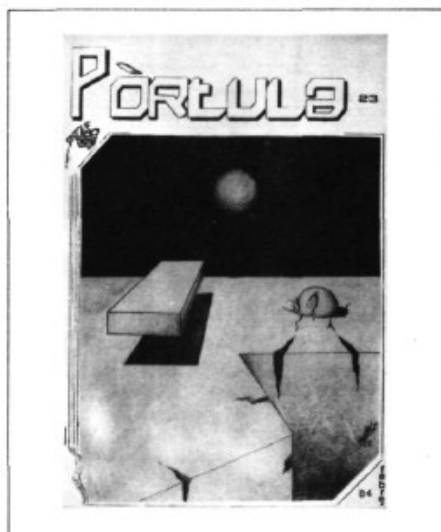
1984 - Gener, 22.- Canviam a ofsset. Es una primera passa d'amillorament tècnic. Duim els originals de les 20 planes a la impremta "Escrit" de Ciutat i allà ens fan les planxes i ens imprimeixen. Surten fotos per primera vegada, però el disseny és molt fluix; encara ens falta molt per aprendre.

AP fa ús de la plana "els partits informen"; no l'usaran massa més vegades, ni ells ni els altres. **Miquel A. Font** comença les seves planes bio-ecològiques amb *Vegetació de Marràx*. **Miquel Mut** inicia *Els cafès de la Vila* i encetam *Imatges de la Vila*, que només durarà uns mesos. **Damià Perelló** deixa el Consell de Redacció.

TESTIMONI PERSONAL

DAMIÀ PERELLO TERRASSA, de Pòrtol. Del grup inicial de *Pòrtula*.

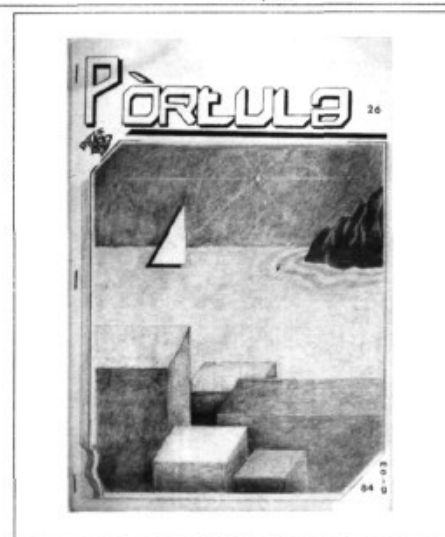

Febrer, 23.- Entram de ple en l'etapa més minvada. Qüestions de pressupost ens aconsellen imprimir només 10 planes. Pel mateix motiu feim reduccions de les planes originals i, algunes d'elles, les seguim imprimint a ciclostil, a s'Escola Vella. El resultat és una revista prima de paper i de muntatge; la lectura, certament, es fa bastant difícil. Podríem qualificar d'herois els nostres seguidors, amics i lectors, d'aquest moment.

Març, 24.- L'editorial dona canya a l'Ajuntament, en especial al regidor de cultura, per no haver complert la promesa d'ajut que ens havia fet feia mesos. I és que aquest fet, a l'era **Bernadí Homar**, era molt freqüent; ell deia una cosa i no la podia fer perquè els seus mateixos li aturaven les cames. Publicam el primer reportatge gràfic, sobre els darrers dies.

Abril, 25.- *Pòrtula* segueix prima i mal impressa. Publicam el primer dibuix de **Vicenç Sastre** ad hoc per a la revista, "Ca ses Gavatxones" de sa Cabaneta.

Jo feia el passatemp i rodava el ciclostil amb en Monjo. També vaig picar coses a màquina. Una època, en lloc de rodar ens dedicàvem a fer bombetes i proves de pirotècnia, amb petards. Tenc un bon record fins que em vaig donar compte que amb segons quines persones no quadrava. La meua fuita es va deure a que vaig trobar que era massa cultural per a un poble com Pòrtol; estava massa carregada d'articles de cultura, no estava massa al nivell del poble. Sempre he trobat que hi ha massa lletra i poca fotografia.

Maig, 26.- Trobam la primera col·laboració de **Gabriel Angel Vich**, en forma de carta al director, i la primera plana des **Pla de na Tesa**, secció de **Xisco Barceló**. **Miquel Coll**, director de l'escola Costa i Llobera, i **Sor Maria Angela** contesten una sèrie de preguntes en dues de les poques entrevistes d'aquesta etapa.. Publicam la primera entrega d'*Imatges de la Vila*, una secció que, essencialment per raons d'espai, no durarà massa temps. **Bernat Palou**, un dels fundadors, deixa el Consell de Redacció per primera vegada.

Juliol, 28.- Primera edició de "Coneixeu...?" dedicat a **Santa Maria del Camí**; planes amb un interessant contingut però amb pèssima presentació. Primera col·laboració conjunta amb **Joan Parets**, "El Fet musical santamarier"; és la primera vegada que feim menció del "Centre de Recerca i Documentació Històrico-Musical de Mallorca"; d'aquest article li ve el nom. (Continuarà)

Biel Massot i Muntaner

Esportista

RESUM DE LES LES NOTÍCIES MÉS DESTACADES DINS ESPORT-PÒRTULA DE L'ANY 1991

La bona tasca feta per Pere Fullana, d'es Pont d'Inca, dins l'atletisme, a on va a ser l'organitzador de totes les proves que es feren dins Marratxí: IX Campionat de Balears de Marxa Atlètica (10 febrer), Campionats de Balears absoluts de Camp a Travessa (24 febrer), Cursa Popular Sant Marçal 91, IV Memorial Lorenzo Ordoñez de Cross (24 novembre).

El C.D. MARRATXI de futbol va ascendir per primera vegada en la seva història a la categoria de Primera Regional Preferent. La Directiva que va fer possible aquest ascens fou: Joan Xamena (President), Miquel Parets, Tòfol Morey (de Can Riteta), Joan Cabot ("de les radios"), Xisco Capó ("de la Benzinera"), Martí Amengual ("Juanita"), Ramon Rotger ("es Governador"), Tomeu Sancho ("Dartil"), Guiem Joan (de Cas Tord), Pep Caballero (Santamarier), Manolo Pérez ("Mali"), Paco "Canari" (es masatgista), Tomeu Pou (de Cas Ferrer) i en Pepe Hernández ("El Culé").

L'amo en Gaspar Lladó i el seu gendre Joan Ramis, del Club de Petanca Ca'n Gaspar, des Pla de Na Tesa, per la bona marxa de tots els seus equips dins els distints Campionats.

Durant les festes de Pasqua el Benjamins del R. Madrid i del Barça visitaren el camp Municipal de son Caulelles, a on s'enfrontaren a la selecció Mallorquina de Pobles.

Del 17 d'abril fins el 18 de maig es celebrà el VII trofeu ILLES BALEARS de COLUMBICULTURA a Pòrtol.

La bona feina feta a favor dels socis per la Societat de Caçadors de Pòrtol. Entre els socis destacam en Joan Beltran d'es Pont d'Inca per la gran temporada feta, tant en el Campionat local com en el Campionat de Balears.

La brillant actuació del nostre campió, en JAUME GRIMALT d'es Pla de Na Tesa, als Campionats d'Espanya de Natació per a minusvàlids, a on en Jaume va batre el rècord Nacional dins la modalitat d'espatlla i papallona.

L'equip femení Infantil de bàsquet d'es Pla de Na Tesa, que per primera vegada en la història d'aquest club obtingué el Campionat de Mallorca sense haver perdut cap partit. Aquí veim amb quina alegria celebraren l'èxit.

El nou equip Club Ciclista que es formà a Sa Cabaneta, el C.C. ES SIURELL.

La gran tasca feta per i per al Basquet Pla de Na Tesa d'en Tomeu Munar.

Per primera vegada en la història de Sa Cabaneta es va celebrar, dins el Campet, un partit de futbol que enfrontà dones casades contra fadrines, dins els actes de festes del Vè aniversari del Grup d'Esplai "Es Campet" .

BAR CAS FERRER

Local social C.F.S. Cas Ferrer
 Penya Mallorquinista *Ets Amics de Marratxí*
 Patrocinarà el Trofeu dels dos equips i
 porters menys golejats de futbol-sala

Avinguda Antoni Maura

ES PONT D'INCA

Tel 60 07 32

FORN - PASTISSERIA

BON JORN

Patrocini del trofeu al jugador més regular del
 C.D. Marratxí

ADMETEM ENCÀRRECS

C/Queipo de Llano, 8 79 75 72 Pòrtol

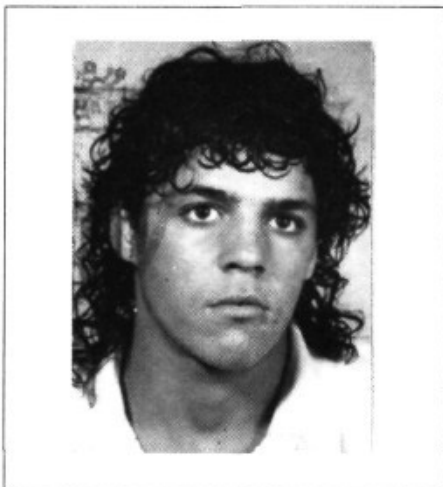
L'equip de Futbol Sala del popular bar Cas FERRER d'es Pont d'Inca va ascendir a la categoria de Senior Nacional baix la presidència de Paco Martínez Navarro.

La magnífica trajectòria de l'U.D. MARRATXI de futbol sala.

L'atenció que l'U.D. Pla de Na Tesa va tenir amb el seu jugador ANTONIO GIMENEZ fent-li un homenatge ben sonat.

TOMEU POU

SOCIETAT DE CAÇADORS DE PÒRTOL

Dia 20 de desembre es celebrà al restaurant Recó de Cas Sastre de Pòrtol el sopar d'entrega de trofeus del campionat de caça menor local, amb una massiva assistència de públic. Hi foren presents les autoritats de Marratxí encapçalades pel batle Miquel Bestard. El guanyador en primer lloc va esser en Pere Bestard Martínez i en segon en Guillem Borrás Figueroa. Hi hagué fins a dotze classificats.

El tancament per repoblar conills i perdus ja està en marxa amb molt bons resultats d'adaptació dels conills, esperam que sigui positiu per després poder repoblar el vedats, amb això la directiva demostra la gran feina que fa per al bé dels seu socis.

El dia cinc de gener es va tancar la temporada de caça del conill, d'aquesta temporada se pot dir que solament ha estat mitjana degut a les malalties que d'un any a l'altre sofreixen els conills, i de cada vegada més se va estenent.

SOCIETAT DE CAÇADORS

U. D. MARRATXI F.S.

- Hola amics, novamentestic amb vosaltres par mantenir-vos informats dels esdeveniments més destacats en el transcurs del mes de desembre. Aquest mes de desembre ha estat un mes bastant honorífic per a l'equip infantil, al qual jo juc. Per segona vegada la victòria conseguida davant el Polígon de Llevant a dins el seu camp per 0-2 amb aquesta victòria l'equip encapçala el primer lloc de la classificació amb un gol en contra i 48 a favor.

MIQUEL RODRÍGUEZ

ELS CADETS PERDEREN LA FINAL A LA PRÒRROGA

Polígon de Llevant 5 U.D. MARRATXI 5

1- Covas (2)	1- Joan (3)
5- Barba (2)	4- Roal (3)
6- Fluxa (2)	5- Campoy (3)
7- Hernandez (3)	10- Loren (3)
8- Asensio (1)	12- Manolo (3)
9- Gonzalez (1)	2- J.Carles (3)
	11- Bestard (3)
	9- Gil (3)

àrbitre : Sr. Roig (0)

L'àrbitre va asser la nota negativa del partit perquè no va aplicar el reglament a molts de moments del partit, i es declarà a favor de l'equip contrari.

Golejadors de l'U.D.Marratxi, (3) Gil, (1) Loren, (1) Campoy.

Destacats: els dos porters de cada equip que feren un excel.lent treball, i tots els jugador de cada equip pel seu bon joc i el bon comportament tant dins la pista com fora d'ella.

MIQUEL R.

<Els Cadets de l'U.D. Marratxí

ADEU A UN POETA, ADEU A UN AMIC

Els darrers dies de 1991 ens dugueren una trista nova. Antoni Vaquer, més conegut entre noltros com a *Xim d'Aixa*, seudònim que usava a les seves col.laboracions, ens havia deixat. El Mestre d'Aixa partí amb l'alba el passat 27 de desembre. Sensefer remor i sense acomiadar-se. Tàcit i discret, com ladesfeta d'una de les seves "Bimbolles".

Xim d'Aixa fou un impenitent felanitxer de naixement, ciutadà d'adopció i europeu devocació. Mai no es va aturar de cercar, de descobrir ni demeravellar-se davant tota novetat. Tenia l'ànima de poeta d'infant, combinació sovint coincident. El seu afany deconèixer i d'aprendre el duia a repetir adesiara, ambhiperbòlica convicció, que tenia tasca per a dues eternitats.

El primer escrit que va oferir a Pòrtula fou el poema "La tarda és gavina", publicat el 1983. Més envant vendrien les "Bimbolles" i la secció "Embosta de baleigs" que encara podria durar si no l'hagués deturat una embòlia que li feu minvar les forces i l'humor d'escriure. Malgrat tot, encara ens va fer arribar, ara fa un any, una col.laboració per a l'especial del 100.

Xim d'Aixa ens deixa amb el regust de les cireretes depastor, tema d'una nadala que composà, lletra i Música, perals seus nêts ja fa uns anys. La Música també té compassocallats, diu la Bimbolla XCIII. El passat Nadil-Nadal hauràsuposat un calderó al darrer compàs del Mestre.

Pòrtula ha perdut un col.laborador i, sobretot, un bon Amic. Vagi aquesta plana en record i agrafment.

BIEL MASSOT I MUNTANER

"*S'Embosta*, i tu què trobes? Val la pena, és curta de tou que hem de vestir-la més; una miqueta més arropada, no tan nua, es desnuu són com a grollers. Una mica de vel els donen sempre més poesia. Posem vels en aquestes embostes. No mantes cotonades."

S'Embosta de Baleigs quedarà bé si surt sa fotografia neta, ben marcada, ben impressa. "

XIM D'AIXA

EL MEU AMIC EN D'AIXA

El meu primer contacte amb l'Amic Xim d'Aixa fou a través d'un nebot seu, en Perico, a la vegada alumne meu del col·legi Sant Gaietà. Si mal no record era l'any 1978 i el jove nebot de catorze anys em parlà del seu oncle al saber que compartíem el mateix tarannà felanitxer.

Tenguérem una primera visita: llegírem alguna de les bimbolles que anys més tard es publicarien en el seu llibre, conversàrem dels nostres llinatges, férem bromes sobre el nostre poble... fou una tertúlia ocurrent i interessant. Ell sabia mantenir viu el caliu de la xerrada a base d'anècdotes i curolles.

A aquella trobada en seguiren una segona i una tercera... fins establir una relació setmanal: ens proposàrem sortir a berenar els dissabtes al matí i visitar exposicions i racons de Ciutat. Costum que ha durat fins la mateixa setmana abans del seu adéu definitiu.

Un dia 23 d'abril -jo encara vivia al carrer Elcano de Ciutat- intentà telefonarme per desitjar-me, crec, els molts d'anys. Al trobar que el telèfon comunicava tot el temps decidí escriure'm.

Feliç idea fou aquesta ja que provocà el meu retruc, i una nova missiva de part seva, i una altra, i més, moltes més. En D'Aixa sabia escriure una carta, l'omplia de sentiment i l'enriquia amb experiències. No deixava mai d'incloure alguna frase que havia llegit recentment a una revista o a un llibre: Antonio Gala, Félix Grande, Tagore, En Roberto i fins i tot en Perldia, de tots ells en trobaríem notes espigolant dins la correspondència. "Escriure és de-

scriure", deia. I quina gran veritat no és aquesta sentència!

El primer viatge que férem plegats fou a Madrid. Hi anàrem amb l'excusa d'un concert de Gabriel Estarelles al Teatre Real. El recital, ja ho he dit, només en fou l'excusa, ja que hi passàrem tres dies d'allò més agradable. Toledo, el Retiro, el Prado... Sobretot el Museu. Ens hi passàrem hores asseguts davant el Guernika de Picasso, quadre que no feia gaire havia arribat a Madrid procedent de Nova York. Amb D'Aixa jo descobrí Picasso. Amb els seus comentaris (a Madrid i altres posteriors), el Picasso que aleshores jo coneixia a través de les meves anades al Museu del carrer Moncada de Barcelona, s'anà transformant en un altre artista més obert, més atrevit inclús, més vertader. Picasso fou tema epistolar per una temporada. Cada un de nosaltres procurava sorprendre l'altre amb idees recollides d'aquí i d'enllà, la qual cosa ens obligava a llegir molt i nou.

De Madrid passàrem a Grècia ("Quina gràcia que té Grècia", deia), Estambul, Barcelona, Menorca, París, Viena i la ruta BACH. Viatges, alguns d'ells a tres bandes: En D'Aixa, en Biel i jo.

D'aquestes passejades en record molts bons moments però mai no en podré oblidar dues vivències: les compartides llàgrimes davant l'estàtua de BACH a Leipzig i les poques, però infinitament llargues, hores a una comissaria de Jena, detinguts per un assumpte burocràtic quan la filosòfica ciutat pertanyia encara a la R.D.A.

PERE ESTELRICH I MASSUTÍ

I AMB LA MORT DE LA REINA ELS ANGELS APRENGUEREN EL ROCK

Hi ha monarquies polítiques, i aquestes quasi sempre venen imposades. En canvi hi ha altres reinats que es justifiquen per si mateixos, i els seus monarques tenen la virtut d'haver estat triats pels seus governats. I en el moment en que deixen d'esser bons reis el poble els destronà. Segur. No cal dir que poques vegades en la història de la música hi ha reis i reines que no hagin estat mai destronats... però al manco jo en sé d'un.

Aquest rei i aquesta reina es deien Freddie i practicava l'estranya religió del mazdaisme. Però això no importa gaire... El seu reinat va començar quan jo encara no sabia parlar del tot bé, encara que fins que vaig complir catorze anys no vaig passar a pertànyer a la seva cort d'admiradors. Des de llavors he seguit totes i cada una de les seves passes, i una de les meves il·lusions hagués estat poder anar a veure'ls a Barcelona quan la van visitar l'any 1986. Ell tenia una casa a Eivissa, però no és el mateix que veure'l en una aparició pública i en plena activitat.

Ell va ésser, és i serà per sempre més la reina de la música. Ja l'any 1972 va demostrar que no hi havia ningú amb un potencial musical tan gran com el seu dins del món del rock. És la millor aportació que l'illa de Zanzibar podia fer a la música de l'univers.

Digueren d'ell:

"Era el rei" -Paul McCartney

"Es únic. No n'hi ha gaires com ell" -Phil Collins

"Era un creador extraordinari" -Montserrat Caballé.

Més d'una vegada va escandalitzar el món i els crítics amb les seves vestimentes, les seves declaracions, les seves lletres, les seves festes. Però per a mi el major revulsiu el va donar quan en una entrevista no gaire especial convertia la típica, fada, estúpida i insignificant pregunta de "Quina música sols escoltar tu que ets músic de rock?" en una autèntica bomba mundial. Amb cara de nin que no ha trencat mai un plat contestà davant l'espant de l'entrevistadora: "Opera. Quan no faig la meua música jo escolto òpera. Admir molt na Montserrat Caballé i m'agradaria cantar amb ella."

Qui fos afeccionat a la música la Reina ja es podia imaginar una resposta com aquella. Una de les millors obres de la música moderna és sense cap dubte "Bohemian Rhapsody" inclosa a l'LP "A night at the Opera". Era pentura la primera cançó que trencava l'estàndard dels tres minuts i mig que exigien les emissores comercials de ràdio. Però en Freddie volia fer una obra memorable encara que no sonàs mai a les ràdios. Bohemian Rhapsody va rompre els esquemes de les cançons del segle vint i ja no diguem dels grups de rock. Salvant les distàncies ens trobam la mateixa estructura de cançó al seu darrer Lp, concretament a la cançó Innuendo. Bohemian Rhapsody va ésser molt complicada de crear. Començà amb una música i després una lletra. A tots els agradava. Cada dia que passava en Freddie deia als seus companys de cort "hi he afegit més lletra" i torna a canviar la música perquè tot surti bé. Quan a la fi pareixia que l'odissea havia acabat i que seria per si mateixa una autèntica bomba, en Freddie l'interpretà davant la resta de la Reina. Llarga, llarguíssima cançó. Però encara faltava una sorpresa: quan tots estaven ja meravellats de la creació i, acabada la interpretació al piano d'en Freddie es disposaven a alabar-la, ell va i els sorprèn de nou dient-los "i aquí comença el bocí d'òpera". El resultat final era més que perfecte. Era diví. Però els problemes no acabarien en la composició. Seguiren en l'enregistrament: en Freddie va fer repetir el bocí que diu "Galileo, Galileo, Galileo....." fins que va trobar que estava mínimament acceptable: en el recompte final d'enregistraments s'aturaren de comptar quan anaven pel que feia 500.

Precisament del nostre país, d'Eivissa concretament, en va sortir el que seria l'embrió d'un treball únic en el seu gènere: l'enregistrament d'un disc entre un geni del rock i un geni de l'òpera, En Freddie i na Montserrat. El disc té un mèrit especial, i és que no es tracta del tant ja repetit, criminal i fastigós disc de cançons modernes mal adaptades a

les veus de cantants d'òpera. No. Es tractava d'un treball totalment nou, a excepció de la cançó d'en Freddie "Exercises in free love". L'original d'aquesta cançó està a la cara B del single de la versió que va fer en Freddie de la cançó "The Great Pretender" (no cal dir que meravellosa versió, per cert, i amb un magnífic clip en el seu més pur estil). No és criticable ja que en ella en Freddie el que intenta fer precisament és imitar a una cantant d'òpera. I no cal que vos digui que trob molt més meritòria la interpretació d'En Freddie que no la de Na Montserrat... Tornant al disc conjunt, voldria fer esment de l'especial mèrit que suposa que un compositor de rock sàpiga aportar tot el que sap de rock i sigui capaç de compondre cançons per a la veu d'un rocker i per a la veu de l'òpera. Senzillament meravellos i únic.

No acabaria mai de parlar d'en Freddie i de la seva tropa. Hores i més hores podríem xerrar de "We will rock you", o de "We are the Champions", "Radio ga ga"... I d'aquella que es diu "Is this the world we created?" què en podria dir? Crec que res. És una d'aquelles meravelles que s'ha d'escoltar per captar-la en la seva integritat. El meu amic Pere Estelrich sap que tenc raó. Però la perfecció que arribà a tenir la reina tenia un perill: l'avorriment. La cort es desfé després de crear l'LP "A kind of Magic" (una altra meravel·la, per cert). Parlant amb correcció la cort no es va desfer sinó que decidiren canviar d'aires. No es baralaren entre ells com els Beatles. La cort de la Reina és pentura juntament amb Genesis els únics supervivents quasi bé intactes de la música nascuda fa ja més de vint anys. Malgrat les llargues vacances, la Reina vegé amb llàstima l'abandó amb que quedarem tots els seus súbdits fidels. Tornaren al món de la música i crearen el "The Miracle", pentura el treball més fluixet malgrat que conté dues grans meravelles. Era una manera de callar els nostres crits en favor del seu retorn. Poc temps després la Reina va tenir coneixement de la seva malaltia...

Quan un s'enfronta cara a cara amb la mort el plantejament de pràcticament tot canvia. La Reina havia afirmat que no l'importaria morir perquè en aquesta vida ho havia tengut tot i ho havia viscut tot. Però en aquell moment vegé que deixaria una increïble muntanya d'orfes tristos... Mancava una darrera i llarga abraçada abans de l'Adéu definitiu. Abraçada que molts no imaginaven que seria la darrera, i els que ens ho imaginàvem volíem pensar que ens equivocàvem. L'abraçada en qüestió prengué la forma d'un disc anomenat "Innuendo". Precisament la cançó que duu aquest mateix títol és estructuralment comparable a la incomparable "Bohemian Rhapsody". La reina volia repetir, continuar, completar, arrodonir la seva major obra. Amb la increïble, meravellosa i extraordinària "Bijou" es despedia de la seva llar. El missatge subliminal de comiat estava a la darrera cançó del disc, la darrera cançó del darrer disc, la darrera cançó de la Reina, la darrera cançó d'en Freddie: "Show must go on", és a dir, aquella tan repetida frase en el món de l'espectacle: la funció ha de continuar".

Estimat Freddie, l'espectacle no pot continuar. Al món del teatre es diu que la funció ha de continuar quan es mor un actor i és substituït després per un altre. La màgia del teatre ho fa possible. Però no, Freddie, l'espectacle no pot continuar malgrat que tu diguessis que així ho volies. Perquè quan mor un actor encara ens queda el teatre, el públic i l'escriptor de teatre. Però sense tu no tenim actor que ompli l'escenari, ni tenim públic perquè tu atreïes el públic cap a tu, ni tenim creador de teatre perquè eres tu qui creava la millor música. I el que és pitjor, sense tu no tenim ni teatre, ni escenari... No tenim res! Tan sols la teua música i el teu record, que en el fons és tenir-ho tot. Paradoxes de la vida i de la música...

L'any del segon centenari de la mort de Mozart, morí a Londres el vespre del passat 24 de Novembre Freddie Mercury, Frederic Bulsara, vocalista del conjunt de rock Queen així com cantant amb solitari, compositor i músic. Sense cap dubte un dels majors genis de la música moderna, un dels músics amb més carisma, un dels majors líders musicals que hi ha hagut mai. Ara ja la Reina ha passat a formar part dels músics de la cort celestial, amb Wagner, Bach i la resta...

I així, amb la mort de la Reina els àngels aprenueren el rock.

GABRIEL ANGEL VICH I MARTORELL

I com deies tu a la fi del "Live Magic": "Sweet dreams. We love you".

BOIRES ENTINTADES

SALVATGISME PREMEDITAT

Sorprèn la impunitat amb què es mouen aquells que, amb premeditació, nocturnitat, traïdoria i despreci per la nostra llengua, s'han dedicat -i encara es dediquen- a embrutar, trencar i rectificar retolacions públiques i privades escrites en llengua catalana, als carrers, places, carreteres,avingudes, institucions i comerços de la nostra illa.

Algú podria pensar que es tracta sols d'un acte vandàlic, propi de brètols o maleducats, comparable a la destrossa de fanals o de papereres, però és alguna cosa més, i la prova la tenim en el fet que els qui practiquen aquestes actituds incíviques sols es preocupen de cartells i rètols escrits en llengua catalana; els altres, aquells que estan escrits en llengua espanyola, ni els toquen.

La tàctica d'embrutar i rectificar cartells i retolacions en llengua catalana, no és nova. Fa anys que la suporten al País Valencià i va dirigida, especialment a la provocació i a l'autoafirmació d'aquells que en són els autors. El seu objectiu final és evitar que es retoli en català. Tot junt és la demostració pràctica del despreci que alguns senten per la llengua de la nostra terra i, evidentment, per aquells que la parlam, la llegim, la utilitzam normalment o, simplement, volem que el seu ús sigui generalitzat.

Es difícil que un poble tan pacífic com el nostre caigui en provocacions tan ximples. La raó està del costat d'aquells que defensam amb mètodes democràtics la identitat de la nostra nació. Si els antimallorquins volen seguir fent ús de l'esprai embrutador i de la provocació, la responsabilitat històrica serà exclusivament seva. Nosaltres seguirem fent la nostra feina, constant, callada i segura, amb la convicció del que som i del que volem ser.

ANTONI ROCA

DE COM UN "PERVERTIDOR" POT ESSER ACADÈMICO O DE COM ES POT PERVERTIR TOTA UNA ACADEMIA

Conte per capítols
CAPITOL I (i únic)

El país d'Aneuassaberon és un país tranquil, de gent treballadora que ha sabut treure profit de les riqueses de la terra. Una gent que tradicionalment ha viscut del conreu i de la comercialització de les collites.

Com cada país, com cada poble, Aneuassaberon té la seva història i la seva llegenda. Conten els més ancians que la vall on s'assenta el seu país la va fer el gegant Aneua, que vivia en temps remots per aquelles contrades. Un bon dia, empipat perquè el seu veïnat, el també gegant Ocup-al-Tot li havia pres una serralada mentre ell dormia, va picar amb el peu amb tanta força que va formar aquella vall. I certament, el contorn del país és talment la sola d'una sabata.

D'aquí que molts aneuassaberonesos contin encara allò de què ells vénen de raça de gegants. Naturalmet, aquells que fan menys d'u seixanta s'estimen més oblidar el passat.

Tanmateix, però tothom sap que la forma del seu país, així com els megàlits que s'hi han trobat, no són pas obra de gegants, sinó que tenen una explicació científica i objectiva provada, i deixen les històries de gegants per als més petits o per passar l'estona les nits d'hivern quan la tele no funciona.

Ves per on, ai las! que ara, un suposat descendent d'aquell Ocup-al-Tot llença el crit i diu:

-Nois, l'Acadèmia de la Història del meu país està disposada a catalogar-vos "científicament" com a descendents de gegants perquè tothom pugui llegir en els llibres (previament revisats pels nostres científics) que la història d'aquesta "REGIO" (no diu PAIS perquè per a ell només té aquesta categoria el seu) començà amb la petjada d'un gegant!

Al PAIS s'organitzà un gran aldarull puix n'hi havia que estaven d'acord amb el d'Ocup-al-Tot; els feia il·lusió allò d'estar emparentats amb gegants. D'altres, però, veien ben clar que el d'Ocup-al-Tot només feia honor al seu llinatge i que, al cap i a la fi, la vertadera història del seu PAIS només era una. Que les definicions que l'afecten només les donen els seus científics i que els veïnats d'Ocup-al-Tot de científics no en tenien un pèl.

La història no s'ha acabat encara. Caldrà esperar a veure què passarà quan a les Universitats més prestigioses comencin a arribar llibres escrits per "Acadèmicos" ocupaltotians afirmant rotundament que existeix una "región" que té els seus orgens en la potada d'un gegant.

Segurament en rebran moltes, de potades.

JOSEP LLUÍS BONNÍN

Precisament aquest mes...

Fa 150 anys (novembre, 1841)

S'ha de formar el padró general dels veïnats.

Una circular de la "Excma Diputación Provincial" mana que per a que els *"mozos comprendidos en el alistamiento no sientan el menor perjuicio en el acto de la declaración de soldados se les sepan y enteren en idioma del país los artículos 63, 64 y 66 de la ordenanza (...)"*.

En fa 100 (novembre, 1991)

Es necessari recompondre el camí de sa Comuna i els del Pla de na Tesa.

El governador civil dóna compte que s'han complit totes les formalitats legals per a la inhumació de cadàvers en el nou cementiri de Marratxí i, per això, acorden obrir-lo al públic i tancar l'antic als que no hi tinguin sepultura particular.

Creuen convenient establir un servei permanent de cotxes fúnebres per a la conducció de cadàvers.

Han obert una escola nocturna gratuïta d'adults al Pla de na Tesa, regentada pel mestre d'aquell nucli, Rafel Jaume i Ribas.

En fa 50 (novembre, 1941)

Es nomenen els vocals de les comissions d'avaluació de les parts real i personal del repartiment general d'utilitats.

Ha mort el recaptador interí Antoni Riera Gomila. La seva vídua, Bonaventura Castaño, continuarà la recaptació dels arbitris corresponents a 1941.

Aproven el contracte de lloguer de la casa-habitació de la mestressa de l'escola nacional del Pla de na Tesa, propietat de Gabriel Català Camps.

Designen les següents persones per formar part de la Junta pericial de l'Ajuntament, de nova creació:

Pere Bestard Capó i Joan Tugores Jaume com a contribuents agrícoles.

Bernat Sureda Amengual com a ramader.

Pere A. Canals Rodon com a propietari d'exploracions forestals.

Antoni Jaume Julià, metge, i Bartomeu Monserrat Rigo, manescal.

A la vista que l'actual casa consistorial es troba en bastant mal estat i no reuneix condicions ni capacitat suficients per a la instal·lació dels diferents serveis que augmenten de dia en dia, hom acorda per unanimitat la construcció d'una nova casa consistorial a sa Cabaneta.

La Corporació ha vist els informes emesos per les diferents organitzacions de FET i JONS del municipi sobre la suggerència efectuada per l'Ajuntament de Palma referida a l'agregació a aquell terme dels nuclis des Pont d'Inca i des Pla de na Tesa.

D'aquests informes es desprèn que si es separen els esmentats nuclis la resta de Marratxí quedaria en una difícil situació econòmica ja que hauria de fer front al dèficit de l'hisenda municipal que suposaria la segregació. La superació d'aquest dèficit econòmic seria molt difícil a no ser que tots els veïnats fossin excessivament carregats d'imposts. En conseqüència, apunten els informes, arribaria el despoblament i, acte seguit, per no tenir vida pròpia, la desaparició total del terme de Marratxí.

Per altra part, deien, no existeix fonament legal que aconselli l'esmentada segregació; els nuclis d'un i altre terme no es confonen ni es probable que es confoguïn mai perquè hi ha la línia divisòria del Torrent Gros. En aquell moment deien *"los edificios del barrio Pont d'Inca que se hallan más cerca de dicha línea, están enclavados a una distancia de unos sesenta metros, siendo estos todavía casas aisladas y las que están enclavadas en el de Palma distan del límite, por lo menos, otros tantos metros, siendo también casas diseminadas las cuales se hallan en solares de grandes dimensiones que, más que un proyecto de urbanización, parece una parcelación de terrenos para cultivo."*

Referit a l'apartat dels serveis públics comuns entre Palma i Marratxí d'enllumenat i tramvia, així com de l'emplaçament del camp d'aviació, els marratxiners ho consideren serveis generals, que afecten tots els municipis i no únicament el nostre i no és causa per a que *"se desmembre o desaparezca un Municipio tan antiguo e histórico como el de Marratxí."*

En conseqüència la Corporació acorda per unanimitat oposar-se a l'esmentada segregació.

Acorden emetre un emprèstit o concertar un crèdit amb un establiment bancari per poder construir la nova casa consistorial, en base al plànol format l'any 1936 per l'arquitecte Carles Garau. L'edifici es construirà afegit a la plaça pública de sa Cabaneta, en els solars denominats Can Arnau i Can Abdon, quan s'hagi gestionat llur adquisició amb els propietaris.

A partir del proper 1942 augmentaran en 25 ptes el preu del lloguer de la casa-habitació del mestre de l'escola nacional de Pòrtol, propietat de Jordi Llinàs Martorell.

També augmentaran en 25 ptes el preu de l'edifici destinat a escola de nines i casa de la mestressa de Pòrtol, propietat de Joana Aina Sans Frau.

En fa 25 (novembre, 1966)

Proposen el nomenament d'auxiliar dipositari per a tot l'any 1967 a favor del funcionari Joan Juan Garau.

Aproven el pressupost ordinari per a 1967. Queda fixat en 2.875.820 ptes.

La delegació provincial del ministeri de la vivenda aprova, amb caràcter definitiu, el pla general, parcial i el projecte d'urbanització de cas Capità.

**FESTES DE NADAL,
PRELUDI DELS INNOCENTS,
TRADICIONAL PLE
A L'AJUNTAMENT DE MARRATXI**

Divendres 20 de desembre, per respecte a la tradició -després hi ha dinar de germanor entre el personal de l'ajuntament, polítics i no polítics-; aquesta vegada el respecte al fidel públic assistent se l'han passat no sé per on, ja que l'hora del ple extraordinari és a les 12 del migdia. Deman indicis del per què. I algú, no lligat a cap grup polític, m'informa que és tradicional fer-ho aquest dia a aquesta hora. Es veu que certes tradicions, certes herències del passat no són del tot rebutjables. Em sembla bé, jo també som respectuós amb el passat. El que no em sembla tan bé és que a un ple fet a hores tan intempestives i poc transparents s'hi duguin assumptes de tant d'interès. Si s'havia de complir amb el tràmit de la tradició, el ple també podria haver estat de tràmit. O fer el dinar sense el ple -no crec que un ple sigui cap vermut imprescindible-. Bé, deixem-ho córrer que llavors tot són suspicàcies...

Primera oliveta amb os del suculent vermut. La dedicació exclusiva de D. Miquel Bestard. El PSM ja va donar la seva opinió al respecte quan es va aprovar la del Sr. Serra. La resumim aquí: Creim que el nostre ajuntament, per l'extensió que té, per la problemàtica que comporta tenir tants de nuclis urbans etc. etc, ha de tenir algun polític amb dedicació exclusiva. Creim que un bastaria. Ja varem dir que més d'un ho consideràvem una despesa innecessària. Es el preu que s'ha de pagar pel pacte. Creim que la transparència dels Independents s'haurà de posar ben de manifest en aquest cas ja que el Sr. Bestard haurà de justificar davant el poble quina és la seva actuació. Cobrar uns tres milions de pessetes per anar a

signar documents, i a passar la llesca per l'ajuntament creim que és un poc abusiu.

D'aquest punt, n'hauríem de destacar l'actuació de l'oposició? Existeix l'oposició? Què fa?. Es totalment incoherent. Si quan es va nomenar el Sr. Serra varen fer tant de renou, i votaren en contra, per què ara callen i només s'abstenen?. O és que els arguments d'abans no serveixen ara? O és que tenen una fixació visceralitzada contra el PSOE i el Sr. Serra?. Per la seva incoherència sembla que és així. Convendria que sabessin acceptar la realitat tal com és. Ara els toca fer oposició, idè a fer-la i tan ben feta com es pugui. Els personalismes, els odis personals no condueixen en lloc. El que acaba de desqualificar-los del tot és el fet següent: Uns dies després, a El Dia 16 surt una informació on Antoni Montilla es queixa amargament d'aquesta decisió presa pel ple i en protesta i en fa demagògia. Per què no es va dir al ple i en canvi és diu a la premsa? ¿O és que l'única oposició que se sap fer és una oposició soterrada, d'embulls, de desqualificacions de barra de bar i altres herbes?

Segona oliveta amb os. S'aprova una nova urbanització a Marratxí. Quantes n'hi ha? Entre legals i il·legals un xinxer. Bé, ara el nou Consistori n'aprova una altra de nova planta, que no és herència del passat. Ja sé que probablement la culpa no és seva, que hi ha un pla d'ordenació urbana que preveia que allà on s'ha aprovat ara, Son Prim, s'hi podia fer i per tant, anar contra la llei establerta era estavellar-se contra la paret. Crec però que ha arribat l'hora de propugnar una moratòria urbanística. Crec que és ben hora de plantejar-se com serà viure a Marratxí l'any 2.000. Si les coses no canvien, si no es posa fre a aquesta passió urbanitzadora, tendrem tot el terme xapat per carrers que s'hauran d'asfaltar, posar faroles, passar els fematers etc. etc. Es a dir. A més de viure dins un ambient degradat viure a Marratxí serà molt car. Convendria que, abans de fer una altra passa endavant com aquesta, el consistori hi pensés una mica més.

RAFEL CRESPIRAMIS

Crònica consistorial

**JO URBANITZ, I TU, VOLS SER REGIDOR?
(PLE 20 XII 91)**

Un homo queda astorat. Si un temps les coses lletges es feien d'amagat, amb "nocturnidad y alevosía" ara les fan a la llum del dia i amb total transparència. Això deu ser la democràcia.

Canvien l'hora del ple, sense avisar i la gent que fa feina no hi pot anar; no tots estam tan desenfainats com segons quins regidors. I, per més burla i afronta, posen uns temes molt importants a l'ordre del dia.

Però com que l'assumpte ens pica i volem sebre quins desastres arribaran a fer tots plegats demanam i miram d'aclarir un poc què ha passat.

Han aprovat la dedicació exclusiva del batle, la recepció de la urbanització de son Caulelles i diverses coses relacionades amb canvis de normes subsidiàries i aprovació de noves urbanitzacions. Casi res. I ho fan un dia feiner dematí sense previ avís.

El senyor batle tindrà dedicació exclusiva i es podrà dedicar al poble. Molt bé, però serà la segona dedicació perquè ja tenim en Martí Serra tot lo dia dedicat. I tots dos cobren i bastant més que els altres, per cert. Lo que no s'entén és l'oposició. Va armar un "cristo" al senyor Serra, que casi el varen crucificar i ara no diuen res, ni pruna. Deu ser perquè no hi havia el cap de l'oposició. Però també és ridícul que el senyor Barceló González hagués proposat un vot particular i llavors el retiràs. Aquí hi ha cosa rara, o se preparen mogudes estranyes o hi ha una aversió concreta i manifesta contra el cap del PSOE. Si no, no s'entén.

I de la recepció de son Caulelles què hem de dir? O sigui que el regidor d'urbanisme, senyor Romaguera, demana la recepció d'una ur-

banització que hi té part com a promotor i li ha de recepcionar el senyor batle, que és dels seus. I el PSOE mut com un mort, que no s'enfandassin els de l'estrany pacte. I el PPUM també mut i fora dir res. Això se diu un ajuntament ben avengut. De manera que encara tenim problemes amb altres urbanitzacions que sempre tenen emperons per recepcionar i arriba un senyor i en sis mesos d'estar en el poder ja li arreglen la seva i tothom mutis. Per què en lloc d'arreglar lo seu no ha mirat d'arreglar els problemes que tenim pel Pont d'Inca nou i per Son Ramonell? Això se diu mirar pel poble, pel bé del poble i servir el poble i estimar el poble. Dubtam molt que aquest personatge no sigui un gol que els han marcat als independents perquè no pareix possible que se deixin enganar així com així. Però tothom calla i el govern tan transparent, i el PSOE i l'oposició hi estan d'acord i no diuen ni mu. Deu ser això la democràcia. Començar per un mateix i deixar que els altres s'arreglin cadascú per ell. I menjaran torrons tan tranquils i no s'engavatxaran.

També s'aproven més urbanitzacions. En lloc d'arreglar les que hi ha i procurar que no se facin més desastres ni més destrossa. I govern i oposició tot fa u. I tots estimen Marratxí part damunt totes les coses i tot ho fan pel bé de Marratxí i del poble. Au, venga! Hi ha pasta per cantar-los aquesta glosa "Per urbanitzar més i millor t'has de fer regidor".

Queda ben clar que tenim un govern municipal i una oposició que s'entenen a la perfecció, llevat de dos que no se duen massa bé. També té nassos que un dia tan important el senyor Amengual, cap de l'oposició no faci acte de presència. O és que ja deixa el comandament al segon de bord? Saps que n'ha fet de bonda, el senyor Gori. Per lo vist li ha anat bé tot. Només els molesta el futur batle de Marratxí. En tot lo demés són com a germans bessons, ja no protesten per res, o deuen pensar avui me toca a mi i demà a tu. Aquí hi haurà moguda o se'n prepara una de grossa. I si no, ja ho veurem.

FONER

Des de la Casa de la Vila

PROGRAMA DE NETEJA I EMBELLIMENT DE MARRATXI

S'iniciarà a les zones urbanes.
Comptarà amb l'ajut de 2 agradores mecàniques.
Projecte d'adquir un camió per a regar.
Projecte d'implantar policia verda.
Campanya de neteja dels solars de les urbanitzacions.

RECOLLIDA DE FEMS

Es diària (excepte els dissabtes)
Demanam que els fems es treguin al carrer entre les 8 i les 10 del vespre.

Es més bo de fer no embrutar que haver de fer net.
Marratxí net és tasca de tots.

RECOLLIDA DE DEIXALLES

Segon dilluns de cada mes, previ avís a l'Ajuntament (60 20 23)

UNITAT BASICA DE SALUT DEL PLA DE NA TESA

Ubicada a ca ses Monges.
El projecte està presentat.
L'Ajuntament està pendent de la Conselleria de sanitat
per signar el conveni que subvencionarà part de les obres.
Segurament es signarà dins aquest mes i les obres començaran tot d'una.

ADEQUACIO OFICINES MUNICIPALS

Per tal de poder oferir una millor atenció al públic
aquest mes s'iniciarà la reestructuració
de la planta baixa de l'Ajuntament
per adequar-hi les oficines municipals.

ENLLUMENAT PUBLIC

A partir d'aquest mes tindrà lloc la reforma corresponent
als nuclis de Pòrtol, sa Cabaneta i es Pla de na Tesa.
S'instal·laran nous punts de llum i nous fanals.

HOME I TECNICA (1)

Dins la nostra vida quotidiana, en el context d'aquest temps d'avui que ens toca viure, de cada dia pareix que té més importància l'element tecnològic. Ara dins l'espai d'aquestes línies reflexionarem sobre aquest tema, cercant breument la relació que mantenim amb la tècnica.

Cal abans d'exposar les nostres consideracions, situar la tècnica i la tecnologia. Aquesta segona globalitzada totes les relacions que s'estableixen, dins una societat concreta amb les màquines i eines en general. La tècnica en canvi és l'acte humà d'aplicar uns coneixements o bé directament o bé mitjançant un element tecnològic, màquina o eina, per atendre una necessitat. En definitiva la tècnica és l'ús concret i específic de la tecnologia, la seva pràctica a cada moment i situació.

Intentarem emmarcar la tecnologia dins el seu context i ens fixarem també en la tècnica com acte concret, analitzant de l'home.

Molt sovint es considera la tecnologia com un indicador de progrés, establint el supòsit que a més sofisticació tecnològica, que suposa normalment més comoditat per la persona, més progrés social. També se la situa dins un àmbit d'independència o de neutralitat envers ideologies i sistemes polítics.

L'historiador de la tecnologia, Jacob Schmookler, dins les seves conclusions, arriba a l'afirmació que la gran majoria de noves tecnologies industrials s'han descobert perquè les han cercat. Evidentment aquesta recerca és promoguda per una demanda específica, provocada per una estructura política i econòmica concreta i incentivada pel grup social dominant, és a dir per l'élite que ostenta el poder en cada moment.

D. Dikson la considera determinada dins un procés de transformació que va des de la dominació de l'home per la naturalesa a la dominació de l'home i la naturalesa pel mateix home. L'autor dóna a la tecnologia un paper polític dins la societat íntimament relacionat amb la distribució del poder i l'exercici del control social.

El fet que els pensadors de la Grècia clàssica, tal i

com comenta Skinner, poguessin entendre els actuals sistemes de govern i sistemes educatius, en canvi no tinguessin possibilitats per assimilar el nostre món tecnològic que no s'ha donat una correspondència dins el procés evolutiu entre la conducta social i les ciències tecnològiques.

Dins l'Occident s'ha refutat l'experiència col·lectiva com a camí per a desenvolupar una millora de vida i s'han imposat per les élites socials, unes innovacions tecnològiques, a favor de la seva hegemonia.

El procés tecnològic ha presentat mutacions, és a dir, canvis bruscos i ràpids, més que evolucions lentes i continuades dins la societat.

La separació de la tecnologia del col·lectiu social es pot determinar des de que l'home va dividir la seva activitat en mental i física, divisió que prové del món clàssic i que rebrota dins l'àmbit dels monestirs, dipositaris de la filosofia de la Grècia dels segles V i IV abans de Crist.

Dins la vida monàstica, mentre uns treballaven el camp, els altres es dedicaven a l'estudi i s'allunyaven de l'activitat quotidiana. La construcció del rellotge mecànic en el segle XIII, i d'altres enginys no seran el fruit davant unes necessitats socials bàsiques sinó el resultat d'una activitat mental, abstracta, que iniciarà la ruptura entre el

saber popular, fet de realitats i experiència, i el saber científic, basat en el desenvolupament de l'intelecte. S'iniciava un llarg camí: el divorci entre "el concret i l'abstracte".

Les conseqüències d'aquesta separació són incalculables, perquè l'home s'ha convertit en el primer consumidor passiu de la tecnologia que s'utilitza i aquesta, desgraciadament, no té com a objectiu l'home, com comenta Marcuse, ni la seva felicitat, sinó la consecució del poder en totes les seves vertents.

Continuarem analitzant la tecnologia i les seves conseqüències a nivell social, i la tècnica a nivell personal.

ANTONI PERE FONT I MUNAR

UN POC DE TOT

Per CORREU ens assabenten que:

Miquel Bestard Parets, batle de l'AJUNTAMENT DE MARRATXI, ens desitja Felç Nadal i Pròsper Any Nou. Igualment, gràcies.

L'Associació d'AMICS DEL FERRO-CARRIL L'Hospitalet ens desitja bones festes i un millor any 1992. Noltros també a ells.

La Junta directiva de l'APFM ens desitja Bon Nadal i Felç 1992. Igualment.

Els directius d'AQUACITY, de s'Arenal, ens desitgen Molts d'Anys. Igualment.

"En el 92, que us acompanyin l'harmonia i la felicitat. Es un desig de s'AUBA. Sant Lluis - Menorca". Encantats, igualment.

El president del CASAL CATALA de Costa Rica ha rebut *Pòrnula*, ens ho agraeix i confia que es mantindrà l'actual col·laboració. Perfecte.

El Consell directiu del CASAL DE CATALUNYA de París es complau en expressar-nos la més cordial salutació nadalenca i els millors desitjos pel nou any. Noltros també.

Els professors, pares i alumnes del Col·legi públic CASTELL DE SANTA AGUEDA ens desitja Bon Nadal i Felç Any Nou. Igualment.

El CENTRE CATALA de Rosario, Argentina, ens desitja Bon Nadal i Felç Any Nou. I noltros a ells.

De la CONSELLERIA DE CULTURA ens desitgen molts d'anys. La Consellera, Maria Antònia Munar; el director general de Cultura, Jaume Martorell; el d'educació, Bartomeu Rotger; el d'esports, Ramon Servalls; el secretari general tècnic, Miquel Nadal, i la cap de Premsa, Montserrat Espallargas. El mateix per a vosaltres, amb salut.

Segons el GABINET de Premsa de la CAIB la Conselleria d'agricultura ha obert una línia d'ajuts per al turisme rural i ha encarregat a la UIB un estudi sobre les conseqüències de la insularitat a les Balears.

Per a commemorar el 40 aniversari de la seva fundació l'any 1952, JOVENTUTS MUSICALS d'Espanya ha preparat un programa estretament connectat amb els grans esdeveniments que marquen el 1992, com els Jocs Olímpics de Barcelona i l'Exposició Universal de Sevilla. Les principals activitats previstes són el Congrés Mundial de la Federació Internacional de Joventuts Musicals (FIJM), l'Orquestra Mundial de Joventuts Musicals, la Coral Juvenil Mundial, l'Orquestra Llatinoamericana de Joventuts Musicals i el Concurs Europeu.

MATEMÀTIQUES SENSE POR són uns curseus organitzats a Palma pel Centre de formació de la dona per tenir més oportunitats de feina, per perdre la por a les Matemàtiques, per augmentar la confiança en una mateixa amb una millor preparació i per entendre el que aprenen les teves nines i els teus nins a l'escola. Informació al 41 81 50.

"La Felicitat que avui ens desitjam, confiem-la a Aquell que pot satisfer-la més que tot quant podem esperar. Bon Nadal. Delegació de MITJANS DE COMUNICACIÓ SOCIAL. Bisbat de Mallorca". Amen.

El president del PARLAMENT de les Illes Balears ens desitja bones Festes de Nadal i Any Nou. Noltros també.

El Parlament ha desestimat una proposició del PSM al Parlament que sol·licitava més recursos humans i materials als PAC (Punts d'Atenció Continuada) rurals i més vigilància a les zones conflictives en les quals els PAC han sofert alguns robatoris. Segons l'oficina de premsa del PSM hom incidí en la insuficiència de medis que permetin el trasllat del metge al domicili o lloc de l'accident en cas d'urgència i la necessitat de dotar els PAC amb més ambulàncies, ja que el servei és totalment insatisfactori. La proposició fou desestimada amb els vots del PP-UM i PSOE, amb l'argument que els PAC estan suficientment dotats.

La POLICIA LOCAL de Marratxí ens desitja unes Bones Festes de Nadal i Venturós any 1992. Igualment, per molts d'anys.

L'equip de PUNTBAK S.A. ens desitja un Bon Nadal i un proper Any Nou 1992. Gràcies, igualment.

La Fundació TEATRE LLIURE de Barcelona el passat 1 de desembre va commemorar el 15è aniversari de l'inici de les seves activitats públiques plantant una olivera en els jardins annexos al Palau d'Agricultura, futura seu seva. Enhorabona.

"Dir sí a la vida és dir sí a Nadal. Fer possible la vida és fer possible Nadal. Bon Nadal. TOMEU Català" (Es en Tomeu del Projecte Home, no en Cabra de Pòrtol).

Jaume Jané i Barrull afectuosament ens desitja Bon Nadal i pròsper Any Nou en nom de la Junta Directiva d'UNIO EXCURSIONISTA DE CATALUNYA D'OLESA DE MONTSERAT i en el seu propi. Gràcies, igualment.

PUBLICACIONS REBUDES:

DADES BALEARS 1988. Direcció

Gral d'Economia del Govern Balear. 1991. Portada de Ramon Canet. Exceptuat el títol tota la resta és en espanyol. Fan cas del tot de les paraules del president de la CAIB que podeu llegir un poc més avall.

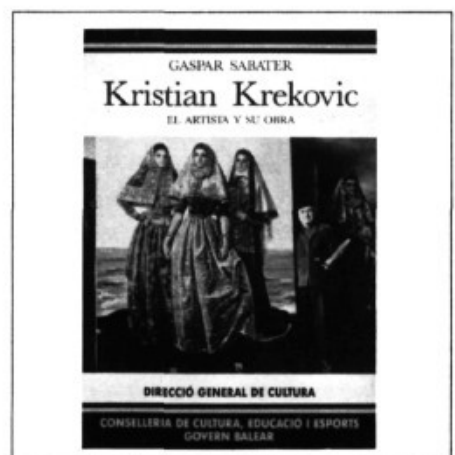
Al mapa hidrològic veim que l'abastiment és suficient a Pòrtol i al Pont d'Inca; a Marratxinet és nul i a sa Cabaneta insuficient. Es Pla de na Tesa no consta enlloc. El sanejament és insuficient a Marratxinet i inexistent, com la depuració d'aigües residuals, als demés nuclis.

A la relació d'espais naturals a protegir, per municipis, de Mallorca no hi surt res de Marratxí.

El servei d'extinció d'incendis va fer les següents actuacions a Marratxí: 1 sortida en fals, dos incendis de garriga, 9 incendis de rosetolls, 1 incendi de fàbriques, 1 incendi de feners, 2 inundacions, i 1 escapament de gas.

(continuarà)

DEBAT D'INVESTIDURA, de Gabriel Cañellas. Col. Antoni Maura, sèrie Intervencions, 9. 1991. Diu coses a tenir en compte: "(...) *La nostra llengua s'ha d'anar consolidant com a eina normal de comunicació dins l'àmbit oficial d'aquesta Comunitat Autònoma. El seu ús per part dels qui habiten les Illes sense haver-hi nascut, ha d'arribar per un procés de conscienciació, però mai per la via de la imposició. La llengua, la nostra llengua, ha de ser una via de comunicació, no una barrera.*" (...) "*Pretenem preservar el sòl rústic d'interès agrícola, forestal, ecològic, arqueològic o paisatgístic enfront d'una excessiva pressió edificatòria i, a la vegada, regular les possibilitats d'edificar vivendes en sòl rústic no inclòs a les categories anteriors. (...) Especial compromís per a l'actuació del Govern aquests pròxims quatre anys ha de ser la reducció dels desequilibris comarcals o zonals.*" ... vos ho apuntàvem: per tenir ben en compte.

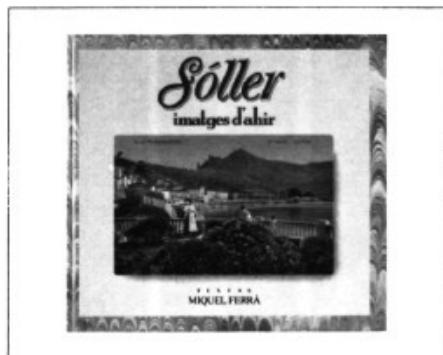

KRISTIAN KREKOVIC, el artista y su obra, de Gaspar Sabater. Direcció Gral de Cultura, 1990.

Assaig sobre aquell pintor, nascut a Croàcia, que morí a Mallorca el 1985 després d'haver-hi viscut els darrers vint-i-

cinc anys llegant al patrimoni cultural il·lenc la Fundació-Museu Krekovic.

(Procedent del lot de la Conselleria de Cultura)

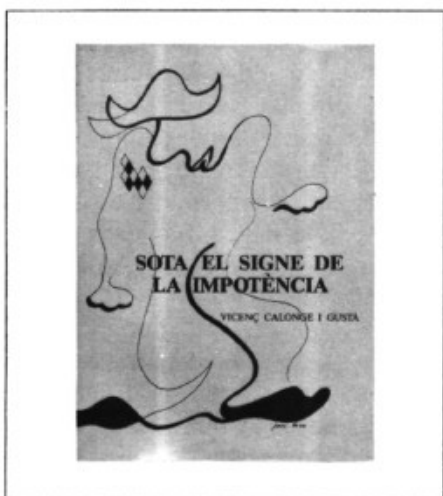

SOLLER. Imatges d'ahir, 2. Textos de Miquel Ferrà. Miquel Font, editor. Mallorca, 1990.

Viatjam, per obra i art de les imatges, en el temps i en l'espai a través d'antigues postals. A la vall dels tarongers descobrim un poble de muntanya, de trets propis i ben definits, que esdevingué ciutat pels seus contactes exteriors, paradoxalment possibilitats degut al seu aïllament. Aquest contrapunt dona peu als ponderats comentaris que Miquel Ferrà compon en forma d'aventura.

Una aventura que s'inicia a l'estació del tren de Sóller a Palma, passa les diferents etapes del camí -Bunyola, la Serra, la Vall-, ens du per dins la població -l'estació, el torrent, els edificis-, ens fa veure els voltants -Binibassí, Fornalutx- i acaba al Port de Santa Caterina.

Un llibre encertat que es fa llegir i, sobretot, mirar.

SOTA EL SIGNE DE LA IMPOTÈNCIA, de Vicenç Calonge i Gustà. Ciutat de Mallorca, 1991. Tres peces teatrals, de caràcter breu, que duen per títol "Dos, un, zero", "Els paraigües" i "Paròdia marina". Aquesta darrera, en vers, és presentada a

una nota introductòria com a "Obra musical de la lluita pel poder econòmic, gent pobra contra gent rica i viceversa." Més envant indica que "la música serà gairebé assequible per a tothom, la del poder, els rics, un to més romàntica i festivalera, la dels pobres més de tipus testimonial." Al llarg del desenvolupament de l'obra es donen més indicacions, sense concretar massa.

El llibre és il·lustrat amb dibuixos de Joan Francesc Canyelles.

PUBLICACIONS PERIÒDIQUES:

D'entre les revistes associades a **PREMSA FORANA DE MALLORCA** rebudes destacam:

ALGEBELI, 198 (Muro, X 91). En la fotografia d'una informació sobre la trobada del PSOE amb la Premsa Forana, el passat 25 d'octubre, podem veure la representant de *Pòrtula*, Joana Mª Matas, devora Paco Obrador.

S'ARENAL DE MALLORCA, 230 (1 XI 91). A una enquesta fotogràfica que demana "Viuríem millor essent independents d'Espanya?" Magdalena Torelló i Mas contesta *Crec que la independència s'aconseguirà prest, és un dret que tenim, i no volem que ningú comandi dins ca nostra.*

DAMUNT, DAMUNT, 5 (X 91). Nova revista de sant Joan recentment incorporada a l'APFM. Benvinguda.

DIES I COSES, 24 (Calonge, Tardor 91). Feia mesos que no la véiem, perquè no sortia, com ells mateixos fan saber en portada; a partir d'ara serà bimensual. Ens alegrem de reveure-vos!

ENTRE TOTS, 24 (Palma Nova-Magalluf, XI-XII 91). Comenten un debat sobre Premsa Forana en el Canal 4 de Son Sardina emès el passat octubre en el qual hi prengué part Biel Massot.

FENT CARRERANY, 64 (Maria de la Salut, XI 91). A la secció de notícies hi podem llegir que Magdalena Torelló fou nomenada secretària de la presidència d'Esquerra Republicana de Catalunya a les Illes.

ACTIVITATS, 1 (X 91). Primer exemplar del Col·legi oficial de doctors i llicenciats en filosofia i lletres i en ciències de Catalunya. Està íntegrament dedicat a les activitats de formació permanent del curs actual dirigides al professorat. Ben arribat!

ALIMARA, 25-26 (Mallorca, V-VIII 91). Dins el quadre d'aportacions econòmiques als ajuntaments de Mallorca per prestacions socials bàsiques per a l'any 1991 trobam que a Marratxí hi ha els projectes UTS, SAD (Servei d'Ajuda a domicili), Cooperació social i Prevenció i inserció amb unes despeses totals de 8.344.991; les despeses del Pla de Prestacions Bàsiques puja 7.244.991; la Dotació municipal de cobertura és de 7.636.500 i l'aportació del CIM de 3.622.496 ptes.

ASSOCIACIÓ D'AMICS DEL FERROCARRIL, 53 (L'Hospitalet de Ll., IX 91). Programa dels actes commemoratius del desè aniversari de l'Associació. Enhorabona.

BUTLLETÍ OFICIAL DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS, 9, 10 (X, XI 91). El 9 inclou el Projecte de llei de pressuposts generals de la CAIB per a l'any 1992 i el Projecte de llei reguladora del cànon de sanejament d'aigües.

En el 10 hi trobam una interpel·lació del grup parlamentari socialista per tal que la política de depuració d'aigües residuals del govern de la CAIB sigui debatuda en el Ple de la Cambra. També hi podem llegir una moció del mateix grup socialista sobre política lingüística del govern de la CAIB que diu, entre altres coses "El govern de la CAIB definirà en un programa d'actuació la seva política lingüística, que haurà d'anar dirigida decididament a aconseguir que el català sigui el vehicle normal i necessari de comunicació en tots els àmbits i activitats de la vida social il·lenca"; la moció inclou també la creació de la Direcció general de política lingüística.

El diputat Pere Sampol presenta la següent pregunta: "La Conselleria d'Agricultura i Pesca ha concedit una subvenció de 4.000.000 pessetes a la Fundació Illes Balears. Quin destí ha tingut aquesta subvenció donada pel Govern de la CAIB a la Fundació Illes Balears, presidida pel Sr. Gabriel Cañellas Fons?"

Finalment, destacam que la Mesa del Parlament declara caducada la iniciativa per a la modificació de la llei 1/91 d'espais naturals perquè havent transcorregut tres mesos no han estat presentades les signatures exigides.

LA CABANA, 66 (La Fatarella/Tarragona, IX-X 91).

CAMARA CLUB SABADELL, 94, 95 (V-VI, VII-VIII 91). Butlletí informatiu per als socis d'aquest club fotogràfic. Inclou notícies de les activitats, així

Com consells sobre el tema, concursos mensuals i passatempers fotomaníacs. Ben arribada!

CIRIT, Agenda Científica, 208 a 211 (Barna, XI, XII 91). Entre altres coses anuncien el Congrés internacional de paleontologia humana (Jerusalem, VIII 92), el Congrés internacional de Psicologia (Brussel·les, VI 92), el Congrés europeu de cirurgia (Brussel·les, VI 92), el Curs de tècnic en gestió i administració del sistema educatiu (I a VI 92), el Programa d'aprofundiment en Llengua i Cultura Catalanes (a partir I 92), el Curs sobre el nin davant situacions especials (I i II 92), el Curs sobre procesament d'imatges (I 92), l'Exposició didàctica 92 (13 a 16 II), i el Curs sobre criança i envelliment de vins negres en fusta (II 92).

CONFLENT, 173 (IX-X 91). Parla, entre altres coses, de la vida i l'obra d'Anny de Pous que es dedicà als estudis d'arquitectura històrica, especialment a les torres de senyals; i del corpus d'inscripcions i graffitis de la façana de l'església medieval de Bellpuig. Integrant en francès.

CORRESPONDENCIA, 268-269 (VII-X 91). Revista que ens arriba de Barcelona, subtítolada *Diàleg de cristians en el món obrer*. Es dedicada al tema monogràfic "Coordinacions diocesanes de pastoral obrera". Ben arribada.

CQ. RADIO AMATEUR, 96 (Barna, XII 91). Hi podem trobar unes referències a Cabrera gràcies a un grup de radioaficionats que hi va operar el passat juliol. A més hi ha una sèrie d'articles relacionats amb antenes i llur col·locació. També hi inclouen la curiosa evolució històrica del codi Morse en commemoració del bicentenari del seu inventor. Les darreres planes de la revista estan dedicades a l'índex 1991.

L'EINA, d'Escoltes Catalans, 12 (Barna, IX-X 91).

ESTIMUL, 143 (XI 91). Diari d'informació i opinió que ens arriba des de La Canonja (Tarragonès). En català al 99% Benvingut!

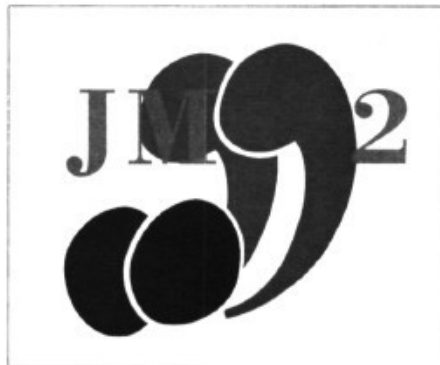
FLAMA, 110 (XI 91). Comunicació interna mensual de la secció d'Olesa de la Unió Excursionista de Catalunya. Benvinguda!

LA FOIG, 45 (IX-X 91). Revista que rebem de Garcia (Ribera d'Ebre)

editada per l'Associació Cultural d'aquella localitat. Integrant en català. Ben arribada.

FULL DOMINICAL, 47 a 52 (Mallorca, XI, XII 91). El 42 ens informa que el cabaneter Alexandre Ramos Carri-que ha estat nomenat auxiliar de l'Arxiu diocesà. En el 52 podem llegir que Mn Llorenç Miquel, ex vicari de sant Marçal, ha pres possessió de la rectoria de Búger.

HISTORIA Y VIDA, 285 (Barcelona, XII 91). Destacam els articles dedicats a "Pedrell, creador del nacionalismo musical español", a l'arc i la ballesta, al poeta granadí Ibn Zamrak, a la Revolució francesa, al betlem napolità -que parla, entre d'altres, de la col·lecció de Can March de Palma-, al naixement de la "División Azul", als republicans espanyols al servei de la URSS. Inclou els índexs del segon semestre, per nombres i cronològic per països.

INFORM (X 91). Butlletí de les "Juventudes Musicales de España" que informa dels darrers esdeveniments relacionats amb aquesta entitat.

LLUC, 764 (IX-X 91). Dedicat als 100 anys a Lluç dels Missioners dels SS.Cors. També hi podem trobar un estudi sobre "Els bolets de Mallorca" de Pere Llofriu en el qual escriu "Mateu Morro ha arplegat el nom "esclata-sang d'alzina" per a "Russula delica" a Pòrtol. Doncs bé, a Pòrtol hi ha molt poques alzines, que a davall tenen encara molt més poques "Russula delica", són molt més freqüents en canvi comes seques ("Clitocybe") i gríngoles de pi ("Paxillus panvoldes") que es solen podrir in situ, cosa que indica una afició general fluixa. (...) a "Russula delica", encara li queden tots aquests noms: fort, forta, campanina, campanilla, blanca, blava-blanca, gríngola d'alzina, coloma i derviat. Aquí també confirmam la norma que les espècies amb més noms són les més poc conegudes, per tant als darrers noms ja els queda poca consistència. Algunes guies assenyalen la "Russula delica" com a

"sense valor".

Diriem doncs millor que hi ha noms que "ballen i boten", i alguns a vegades peguen per Pòrtol."

EL MARTINET, 50 (Sant Martí Sarroca, XI 91). Enhorabona pels primers cinquanta!

L'OM, 272, 273 (Riudoms, X, XI 91). El 273 informa, entre altres coses, que la Cambra de Comerç de Reus participà en la VII Assemblea de Cambres del Mediterrani que es celebrà a Palma.

SA REVISTA, 17 (XI 91). Inclou l'anunci d'un cicle de concerts i audicions amb motiu del Bicentenari de Mozart i del Centenari del naixement de Prokofiev en el qual hi participen Biel Massot i Pere Estelrich amb uns audiovisuals comentats.

REVISTA CAMBRILS, 243 (Tarragona, X 91).

VALL DE VERG, 135, 136 (X a XII 91). Revista que ens arriba des de sant Just Desvern (Baix Llobregat). Informació local íntegrament en català. Benvinguda!

B.-

MÚSICA VISTA

I.- La Banda de Música de Palma es presentà en públic el 22 de desembre de 1966. Quaranta cinc músics dirigits per Julio Ribelles (Don Julio, com serà sempre recordat) oferiren al Teatre Principal de Ciutat un concert amb obres clàssiques de banda i algunes transcripcions d'altres del repertori simfònic.

II.- S'han complert 25 anys d'aquella data. Avui, la banda de Música es troba al servei d'una ciutat diferent. Musicalment més preparada i més oberta. Però la Banda hi és, ha passat moments difícils, però sempre se n'ha sortit del temporal. Es bo tenir una banda. Enhorabona!

PERE ESTELRICH I MASSUTÍ

ESCOLES DE MARRATXI

Per ventura ja estaven cansats de la setmana o encara no havien acabat la son. Era la primera hora d'un divendres i, cosa rara, no tenien massa xerrera.

Aquests al.lots i aquestes nines de vuitè de **La Salle des Pont d'Inca** encara no tenen clar què faran després dels estudis. Només una puericultora, alguns pilots i, quina cosa!, una egiptòloga que, quan ho sigui, a més, serà una simpàtica egiptòloga.

Dels 35 alumnes que vàrem veure 14 són del mateix Pont d'Inca, 11 de Ciutat, 5 del Pla de na Tesa, 1 de sa Cabana, 1 del Pont d'Inca nou i 1 des Garrovers.

Si hi fossin tots el curs estaria format per: Joan Beltran, Diana Burgos Torres, Victòria Busquets, Sònia Cañaveras Mateu, Josep Cañellas, Caterina Dolors Carrió, Caterina Castells, Josep Antoni Coll, Emili Domingo, Bartomeu Duque, Joan Font Tugores, Josep Antoni Galan Melich, Antoni Josep Guillen, Rafael Guisado, Miquel Angel Gutierrez, Tomàs Jiménez Lillo, Aina I. Jiménez Moyà, Rafel Juan, Salvador Losa Fullana, Andreu Manzano, Antoni Marín Díaz, Josep A. Marín Tugores, Bartomeu Mas, Marc Antoni Mir, Elena Munar Mourelo, Maria Magdalena Munar Muñoz, Maria Dolors

Navarro Valero, Antoni Ordinas, Marta Ramon, Josepa Rey Real, Antoni Reynés, Eduard de los Rios, Joana Maria Ripoll Batle, Josep Joan Ripoll Blazquez, Xavier Roca, Raquel Rodríguez Garrocho, Carles Rodríguez Quintero, Verònica Ruiz Cabot, Eduard Saez Sitges, Alexandra Segura, Gumersind Tejero, Maria Dolors Vaz Real, Penélope Yedro.

El tutor, que també surt a la foto, és el nou director de La Salle, germà Lluís Sánchez i li hem d'agrair totes les facilitats donades.

La imatge ens ha estat amablement cedida per *Foto Payeras* d'Inca.

B.-

Trobareu
Pòrtula

a Pòrtol:

Autoservei Ca'n Crosta
Papereria s'Estel
Forn Bon Jorn
Papereria Conxín

a Sa Cabaneta:

Cafè Ca'n Carrió
Cafè Nou
Papereria Sa Cabaneta
Carnisseria Xarc. Ca s'Algaidí

a Es Figueral
Estanc Iniesta

a Es Pla de na Tesa:

Forn des Pla de na Tesa
Papereria es Pla de na Tesa
Ca'n Gaspar

a Es Pont d'Inca:

Papereria Xarol
Bar Cas Ferrer
Papereria Rocio (sa Cabana)
Papereria es Pont d'Inca nou

PuntBak S.A.

Informàtica Assessorament
Aplicacions Serveis

Ramon Berenguer III 16 B

75 72 80 Palma

Persones, cases, famílies... vet ací un nou espai per donar a conèixer la petita història personal del nostre terme, un veritable microcosmos de relacions humanes.

Aquella història de cada dia, aquella vivència que, de tan apropiada, a vegades ens és desconeguda serà la que donarà fonament a aquestes planes. De la manera més simple possible intentaré presentar-vos l'arbre genealògic de les famílies i l'història de la cases

Agraesc, per endavant, la col·laboració que em puguin donar els informants així com per les aportacions gràfiques.

No ho sabem, encara, qui devia ser aquest **Pere d'Inca** que va donar nom a la casa que avui habita **Beneta Amengual Serra**, de **can Vent**, des de que es va casar, l'any 1944, amb **Bernat Creus Moll, des Forn**.

El record més antic que n'hem pogut aconseguir és de quan l'habitava madò **Maria Pere d'Inca**, doneta que vivia tota sola i, a vegades, amb una neboda que nomia **Magdalena** i li deien de **cana Mascarada**.

Això era abans de la guerra, quan els pares d'en **Bernat** compraren la casa.

En temps del *Moviment* la tenien llogada a don **Manuel Enric**, que tenia una merceria al carrer de sant Miquel de Ciutat. Ell vivia amb la dona; no tenien fills. Com tanta altra gent, havien fuit de la capital perquè tenien por de les bombes. Per aquí no hi solien venir massa, els avions. Però una vegada en tiraren i, si més no, varen matar una gallina devers **can Pere Antoni**.

A davant l'església hi havia un refugi, però no tenia sortida i llavors varen fer una altra boca al carrer des **Forn**, devora cas **Bugerró**. A **can Crosta** n'hi havia un altre, però no l'arribaren a acabar.

De tota manera, per Pòrtol no hi va haver morts, en canvi hi va haver portolans que varen morir al *Frente*.

Llavors, a **can Pere d'Inca** hi va estar don **Pep Ramis** que feia de mestre d'escola, però ja estava retirat. També va venir per por de les bombes.

L'any 1944, **Beneta Amengual**, que havia nascut a **Can Vent** dia 22 de setembre de 1922 es va casar amb **Bernat Creus** que va veure la primera llum l'any 1908. Del matrimoni varen néixer n'Antònia, el 1946, i na **Caterina**, el 1948 que, amb el temps, es casarien, respectivament, amb **Bernat Amengual**, de **sa Penya** i amb **Martí Serra**, de **son Mir**. Amb un total de cinc néts -3 al.lots i dues nines-tots viuen a Pòrtol mateix.

L'amo en **Bernat** era forner i feia feina al forn de l'església amb el seu germà **Jaume**, casat, curiosament, amb una germana de madò **Beneta**, n'Antònia. Sempre he sentit dir que en temps de mestre **Jaume** feien les millors ensaïmades de Mallorca, amb la sort que encara he estat a temps de fruir-les. L'amo en **Bernat** també es dedicava al camp, conrant les seves terres. Va morir dia 11 de gener de 1983, un mes just més tard que el seu cunyat **Joan Amengual**, de **Can Calet**.

Moltes gràcies a madò Beneta i a la seva cunyada Antònia de can Calet per la informació, donada amb paciència i amabilitat.

BIEL

CA'N PERE D'INCA (Pòrtol, carrer Major)

Bernat Creus i Beneta Amengual el dia de les noces, 1944

La sortida de noces pel portal de les dones de l'església de Pòrtol. Fixau-vos, per la posició de les cames dels acompanyants, que hi havien de davallar, ja que, per aprofitar el marès, l'havien feta enclotada.

1944. Davant can Pere d'Inca. Tomeu Amengual, de can Vent, amb la seva esposa, Antònia Serra, de can Monjo, i els seus fills Caterina i Jaume.

Joan Amengual, Calet, amb la seva esposa, Antònia Bestard.

Marçal Ramis Bestard *Boneta*, amb la seva esposa Magdalena Amengual.

Els nuvis, Bernat i Beneta.

Jaume Amengual Bestard, de can Vent, pare de la novia.

Antònia i Caterina als 6 i 4 anys, respectivament (curs 51/52)

Tota la família de can Pere d'Inca l'any 1963

Corralet de can Pere d'Inca. Foto recent de madò Beneta en la seva quotidiana visita als animals. (Foto: Jaume Creus Amengual)

Inauguració del Camp de futbol de can Gaspar des Pla de na Tesa. Era l'any 1976.

D'esquerra a dreta: en Buades, Miquel Vidal (que fou el padrí), Mn. Baltasar Carbonell, Maria Francisca de can Gaspar (que fou la padrina), Jaume Vidal des Forn (president), Toniet de can Gaspar, Miquel Bestard, Xisco Sastre, Tomeu Calafat, Antònia Vidal.

Fotografia gentilmente cedida per Jaume Vidal.

Papereria S'Estel

Diaris / Revistes
Perfumeria / Regals
Material escolar
Enquadernacions
Encàrrecs d'impremta

C/ Major 71 Tel. 79 74 40
Pòrtol

INSTAL·LACIONS CE.JU., C.B.

LLANTERNER - GAS
CALEFACCIO
I ELECTRICITAT

Avinguda del Cid, 84
24 25 93
Son Ferriol

S'ESCLAT pub

Alfonso XII, 6
60 29 06
Es Figueral

Precisament aquest mes...

(vegeu el novembre a la plana 28)

Fa 175 anys (desembre, 1816)

Nomenen el batle, Miquel Ramis, com a apoderat per a que es presenti a la comissió principal del crèdit públic per tal de retre comptes.

En fa 150 (desembre, 1841)

Comuniquen oficialment que a Marratxí no hi ha cap confraria religiosa.

Paguen 85 reials a Gregori Miquel, rellotger, pel valor del rellotge de sol que ha col·locat a la façana de la casa consistorial.

Han pagat 40 reials al metge i cirurgià Jaume Jaume per dos reconeixements dels quintos; 30 reials a Pere Josep Gelabert, impressor, pel valor de tres llibres per al registre civil; 66 reials a Esteve Trias, impressor, pel valor del *Diccionario mallorquín*.

En fa 125 (desembre, 1866)

Creen la plaça de metge cirurgià titular de Marratxí. Proposen que la cubresqui Antoni Villalonga i Gelabert, però hi ha vots en contra i no arriben a un acord.

En fa 100 (desembre, 1891)

Autoritzen el vicari de Pòrtol per a donar classes gratuïtes nocturnes a adults al mateix edifici públic que ocupa l'escola.

Pere de Verí dona permís a la corporació per prendre i conduir les aigües que baixen pel torrent de Coanegra.

L'Ajuntament de Marratxí s'adhereix a un acord del consistori de Palma dirigit al rei demanant que els concedesqui la rebaixa de l'impost de consums sobre els vins i altres mesures per evitar les conseqüències, fatals per a l'economia insular, de l'apujada dels drets d'introducció de líquids acordada per les cambres franceses.

En fa 75 (XII, 1916)

Paguen 45 ptes a Margalida Forteza Segura pel lloguer d'una casa destinada a la Guàrdia civil.

Paguen 100 ptes a Llorenç Rosselló pel lloguer de la casa escola de nines de sa Cabaneta; 80 ptes a Joana Cabrer Ribes pel mateix concepte al Pla de na Tesa; 285 ptes a Miquel Canyelles, Joan Sans i Jaume Ribes pel mateix motiu al Pont d'Inca, Pòrtol i Marratxí.

Paguen 585'85 ptes al marquès de Campofranco per pensions de censos d'enguany. Al mateix marquès, per endarreriments censals, 1189'85 ptes.

En fa 50 (desembre, 1941)

Es fixa el pressupost per a 1942 en 133.000 ptes.

Josep Nogués Bartoli, de Palma, demana autorització per instal·lar una indústria d'aglomerats de carbó. Ha de presentar a l'Ajuntament una memòria explicativa i plànols de la instal·lació.

Nomenen Gabriel Barrera Ferrer ordenança oficial saig de l'Ajuntament en propietat.

La subcomissió provincial de sanitat aprova el projecte d'aliniacions i rasants d'un terrenys de Francesc Llinàs Cañellas, situats a sa Cabana i destinats a parcel·lació, amb la condició que l'Ajuntament sol·liciti la delimitació dels torrents Gros i de Coanegra.

Donen a Lluís Forteza Aguiló el termini màxim d'un any per realitzar la urbanització de Cas Enegistes.

Donen permís a Maria Llabrés Marimon per obrir un comerç de venda de pinsos i de llavors a l'engros en un local de la urbanització de can Gúia des Pla de na Tesa.

Autoritzen la mateixa persona per traslladar la indústria d'encetar ametles del c/ can Mas a la urbanització esmentada.

Notifiquen a Bartomeu Romaguera Prats que acabi la urbanització "de ca mestre Biel" i en faci entrega a l'Ajuntament.

Donen permís a Mateu Perelló Serra per construir un edifici per a local i vivenda en el solar 19 de la urbanització de Benestar.

Altres permisos:

A Carles Villanueva Pérez, en nom de Cárnicas Mallorquinas S.A., per construir un magatzem a son Alegre.

A Maria Pizà Llabrés per construir una vivenda al c/ can Meta, 1.

A Miquel Creus Sans per construir una vivenda al c/ de l'Escola.

A Jaume Trias Mairata per construir un edifici de sis plantes i locals a l'angular del c/ sant Agustí amb el c/ Nou.

En fa 10 (desembre, 1981)

Surt al carrer el número 0 de *Pòrtola*. En les seves planes hi podem llegir que:

Es constitueix el Consell directiu de l'escola Costa i Llobera. L'integren els professors Miquel Coll, Jaume Martí, Francesca Adrover, Antònia Gayà, Josepa Dameto i Caterina Massanet; els alumnes Josep Maria Madroñal i Maria Ramis; els pares Pere Escaff, Miquel Bosch i Teòfil Martínez, i el regidor de cultura, Antoni Montilla.

S'inauguren els dispensaris mèdics als quatre nuclis de població. A Pòrtol hi visita Santiago Mairata; a sa Cabaneta, Rosana Giner i Marisol Rocafull; al Pont d'Inca, les mateixes doctores i Sebastià Seguí, i al Pla de na Tesa el doctor Seguí.

Biel

Precisament aquest mes...

(Viatge cronològic
per la història de Marratxí
a través de les actes municipals)
Secció patrocinada per
l'Àrea de Cultura
de l'Ajuntament de Marratxí

COL. LABORADORS: Pere Amengual i Bestard, Josep Lluís Bonnín i Roca, Guillem Bosch i Roca, Rafel Crespí i Ramis, Pere Estelrich i Massutí, Antoni Pere Font, Jaume Miralles i Ferrando, David Monzónis Quail, Núria Nogareda, Bernat Palou i Creus, Josep Prats i Borràs, Melcion Puigserver i Canyelles, Antoni Roca i Jerez, Miquel Rodríguez, Gabriel Santandreu, Gabriel A. Vich i Martorell.

*Informatiu
Cultural*

PORTADA: Capella de Marratxinet (foto Antoni Canyelles "Rotget" / Macià Duran)

CONSELL DE REDACCIÓ: Bartomeu Aguilar i Jofre (Secció fotogràfica d'actualitat), Miquel Bosch i Auba, Biel Massot i Muntaner, Joana Maria Matas i Alomar, Bartomeu Pou i Fiol.

S'Escola Vella s/n
07141 Pòrtol

Impress a Imatge 70

D.L.: PM 529/81

Núm. 112, gener 1992

Aquell temps!

Alumnes de Pòrtol i sa Cabaneta. Escola de sa Cabaneta l'any 1966. Fa 26 anys. D'esquerra a dreta.

Drets, filera de dalt: D. Joan Sans, Biel Bibiloni "Manescal", Vicenç Oliver, xx, Xavier Dilme Per, Antoni Servera, Joan Xamena, Pere Amengual Ramis "Xic", Andreu de sa Casa nova, Joan Escarrer, Rafel Cloquell, Joan Valeije, Antoni Escarrer.

Drets, filera de baix: Pere "Creuetes", Joan Martínez, Pep Oliver, Martí Bibiloni "Manescal", Pere Pau, Rogelio Fernández, Vicenç Valeije, Biel Cafellas, Francesc Artigues, Llorenç Chamarro, Sebastià Coll, Joan Mas, Marçal Palou, Rafel Pardo.

Asseguts, filera de dalt: Miquel "Creuetes", Jaume Artigues, xx, Biel Serra de sa Botiga nova, Joan Coll "Bruno", xx, xx, Salvador Dilme Per, Joan Vich "Simoe", Pep Lluís Coll, Tomeu Juan, Andreu Isern, xx.

Asseguts, filera de baix: Biel Fiol "Vermell", Arnau Mulet, Miquel Mestre de la Union, Paco Segura, Miquel Canals "Parruta", xx, Agustí Miquel Martíñez, Vicenç Martíñez "de na Maravillas" (+), Miquel Coll, Antoni Segura, Manuel Pardo, Biel Puig, Jaume Pardo.

Fotografia gentilmente cedida per Marçal Palou